

Szalézi Értesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

122. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
2024 ÁPRILIS-JÚNIUS

Lengyel Erzsébet SC

A Szalézi Család Napja Péliföldszentkereszten

A húsvét utáni „fényes hét” utolsó napján hagyományosan a Szalézi Család képviselőit hívják Péliföldszentkeresztre a magyar szaléziak. Az eseményre április 6-án került sor a szalézi bölcsőben.

A találkozó szentmisével kezdődött, melyet Andrásfalvy János tartományfőnök atya mutatott be pap rendtársaival. János atya szentbeszédében a magyar Szalézi Család képviselőihez fordulva így fogalmazott:

Érdekes, hogy a Márk evangélium a végén többször egymás után is kitér arra, hogy a tanítványok hitetlenkedtek a feltámadással kapcsolatban, és ezt a Mester szóvá is teszi nekik, vagyis emiatt éppen nem dicsérte meg őket. Utána azonban elküldi őket az egész világra, hogy hirdessék az evangéliumot.

Valamelyest a hit és értelem szembenállása is érzékelhető itt. A mai szentleckében, az Apostolok Cselekedeteiben pedig már a tanítványok és mindenki által látott valóságot akarják elhallgattatni a főpapok, mintegy elnyomva az értelmet, mert számukra kellemetlen ez a valóság.

Don Ángel, rendfőnök atyánk azt írja a 2024-es strenna nagy kommentárjában a kilencéves kori álomról: „Fölajánlanak neki (Don Boscónak) egy hatékony nevelési módszert: a Megelőző Módszert; az a láthatár, amelyben bemutatásra kerül mindaz, amit ő tett, és minden, amit mi teszünk: Isten csodálatos terve, aki mindenekelőtt és mindenkinél jobban szereti a fiatalokat.” Ezt írta Pascual Chávez Villanueva atya, emeritus rendfőnök a Szalézi Családnak. Aztán ezt a legfontosabb álmot emblemikus álomnak, álom-látomásnak, sőt, a Szalézi Család alapmítoszájának nevezi rendfőnökünk. Ez a nagyon különleges álom, amelyre minden rendfőnök hivatkozott: a PRÓFÉTAI ÁLOM, és Don Bosco családja karizmájának értékes ékköve. Kulcsszereplői a fiatalok, és egyértelmű hivatásbeli meghívás történik az álmon belül.

Ahogy Don Bosco Jánosnak engedelmesnek kellett lennie, fogékonynak a Mester bölcsessége iránt, úgy nekünk is ez a feladatunk, de nekünk az a nagy lehetőség adatott, hogy mindezt a mi saját korunk vészes kihívásai között élhetjük meg. A „nem ütlegekkel”, hanem a kedvesség és a nevelő türelem művészetével tevékenykedni ma is oázis, mivel világunk egyre erőszakosabbá válik (elég csak a háborúkat szító, uszító hangú írásokat olvasni nap mint nap a sajtóban), és nekünk, a fiatalok nevelőinek és evangelizálóinak alternatívát kell nyújtanunk azzal szemben, ami álmában annyira elkésérítette az ifjú Jánost, és ami ma is annyira fáj nekünk. Ezért (ahogy Don Pascual írta egykoron): „szembe kell néznünk a farkasokkal, amelyek föl akarják falni a nyáját: a közömbösség, az etikai relativizmus, a dolgok és élmények értékét leromboló fogyasztói társadalom, a hamis ideológiák és más dolgok, amelyek valóban háttal vannak ránk és valódi erőszakot jelentenek.” Néhány órára a szalézi bölcsőben az ébredő természet lágy hangjai, a virágzó keltikék, fecskefűvek, árvacsalánok, pity-pangok és Jakab atya almafái közt mintha külön biztatást kapnánk a feltámadott Úrtól: „Vegyétek észre, hogy az élet erősebb a halálnál, a mennyei Bárány erősebb a vicsorgó, halálosztó farkasoknál!”

A szentmise után, mivel a meleg tavaszi idő ezt lehetővé tette, a természetben, egy-egy asztal köré ülve csoportokban beszélgettek a jelenlevők, megosztva tapasztalataikat, álmaikat, azon igyekezve, hogy egy közös szalézi álomnak a képét próbálják meg lelki értelemben összeilleszteni. A szalézi lelkeséghez köthető lelkesítő tapasztalatok, tanúságtételek hangzottak el.

Végül egy plenáris gyűlés keretében osztották meg a szalézi álmokképrészleteket: a Szalézi Család minden jelenlévő ágának egy-egy képviselője mondta el gondolatait. Az együttlételet családias hangulatban elfogyasztott ízletes ebéddel zárták, a terített asztal mellett folytatva a beszélgetést.

Kedves Olvasók, kedves Szalézi Család!

Szűz Mária hónapjában szeretném mindnyájunk figyelmét Mária, a Keresztények Segítsége közbenjárására fordítani: rendfőnök-bíborosunk erről ír megkapó gondolatokat. Egészen lenyűgöző azon álmélnodni egy csöppet, hogy a kis, szegény parasztfiúból egyszerű pappá lett Don Bosco művét hogyan kísérte az Égi Édesanya, és hogyan működik Ő ma is: Brazíliában, az indiánok között is, és szerte a világban. A háború borzalmaiban szenvedő világ zavaaraiban biztos pont a Mennyei Segítőnk, aki ott van a legszegényebb gyermekek-fiatalok oldalán, hogy mi is merjünk oda menni, ahol segíteni kell: „*Nem győzzük hangsúlyozni, hogy a legszegényebb, legelesettebb, leginkább rászoruló és nélkülöző gyermekek javát szolgáló szalézi karizmában a szelidséggel, kedvességgel és szeretettel való odafordulás, valamint a*

„*máriás*” *dimenzió nélkülözhetetlen elemek azok számára, akik meg akarják élni ezt a karizmat.*”

A mostani Értesítőben olvashatunk a júniust meghatározó fontos imáink ihletőjéről, Jézus Szívéről is. Don Bosco több templomot is szentelt az Ő tiszteletére. Mária követi Jézust, ahová megy, azaz Segítő Védelmezőnk mindig oda megy, ahol az Ő Megváltó Szent Fia jelen van. Ne felejtjük tehát május-júniusban igénybe venni Nagyasszonyunk segítségét litániákkal, rózsafüzérekkel, kilenceddel, és kifejezni odaadásunkat Jézus iránt, aki különleges jelenlétével a szentmisében és szentségimádásban a Vigasztaló-Bölcsesség Szentlelkét küldi nekünk.

Nem maradhatott ki az Értesítőnek ebből a számából Boldog Sándor Istvánunk személye sem: ő idén született 110 éve,

ezért Újpesten a Clarisseumban ünnepélyes megemlékezés lesz róla.

Tekintsünk emellett csak vissza a mennyi lélekemelő lelkinapra, bel- és külföldi találkozókra, ünneplésekre, musicalre, versenyeredményekre, képzésekre, önkéntes tapasztalatra, neveléstudományi elmélkedésre és egyéb gazdagító cikkekre, amiket átböngészhetünk.

Kedves Olvasók!

Köszönjük meg az Úrnak Szalézi Családunkat, és imádkozzunk, hogy ezen a nyáron minél teljesebben oszthassuk meg Don Bosco kilencéves kori álmát, amely 200 éve képes választ adni különféle korok követelményeire és a fiatalok kérdéseire.

Budapest, 2024. május 13.

P. Andrásfalvy János SDB,
tartományfőnök

Adományozás

Sándor Dorottya SC

A Bosco Szent János Alapítvány tevékenysége 3.

Kérjük, adományával támogassa az Alapítvány munkáját!

Bankszámlaszám: 11784009-21401080

A Bosco Szent János Alapítvány évek óta kiemelten támogatja a Szalézi Ifjúsági Mozgalom Egyesület munkáját, hogy a programok színvonalas megvalósítása által még több fiatal tudjunk megszólítani, meghívni a Szalézi Családba.

Az elmúlt években a kapott támogatásból több projekt is részesült. Ebből mutatunk be néhányat.

Lehetőségünk volt ebből fedezni a **szalézi animátortalálkozó** költségeinek egy részét. Ezek a találkozók félévente kerülnek megrendezésre a tartomány különböző helyszínein. A több mint 100 résztvevővel zajló program igazán tartalmasan és színesen telik minden alkalommal. A hétvége a közösség építésén túl

az animátorságban való fejlődést is szolgálja, hogy önkénteseink felkészülten, kreatívan, tapasztalatokat szerezve tudjanak munkálkodni a fiatalok között.

A lelki töltekezés is kiemelt célja az Egyesületnek, így az Alapítvány által a **nagybőjti és adventi lelkigyakorlatok** támogatása is megvalósult. Két hétvégén, négy különböző korosztályban rendeztük meg a lelkigyakorlatot. A 12–14 és 14–18 éveseket, valamint a 18–24 és 24–35 éveseket vártuk Pélišföldszentkereszten. Mindkét hétvégén körülbelül 110–130 fiatal volt jelen, akikkel együtt tudtunk elcsendesedni a készülési időszakban.

A **STÉG – Szalézi Tófesztivál** szervezési költségeihez is hozzá tudtunk járulni, hogy zökkenőmentesen valósuljon meg a 18 év felettieknek szervezett keresztény fesztivál. Az esemény szintén Pélišföldszentkereszten került megrendezésre, amelyen mintegy 200 fiatal volt jelen. A meghívott vendégek tartalmas előadásokkal és beszélgetésekkel színesítették a programot, lehetőséget adva a fejlődésre, töltekezésre, megosztásokra, azonban más egyéb programok által is lehetőség volt a kikapcsolódásra. Az esti koncertek, kvízek, beszélgetések pedig igazán jó lehetőséget adtak a kulturált szórakozásra, közösségek építésére.

A Szalézi Értesítő következő száma szeptemberben jelenik meg.

Segítő Szűz Mária a világban

Kedves Barátaim, a Szalézi Értesítő kedves olvasói!

Fogadjátok szívélyes üdvözetemet! Zavaros világban élünk, amelyet háborúk és nem kevés erőszak ráz meg, de mi továbbra is szüntelenül hirdetjük a világban, hogy Jézus az Úr, aki az Atya akaratából feltámadt és ÉL. Nagy szükségünk van az Ő a jelenléte a nyitott szívekben, amelyek készen állnak a befogadására.

Miközben olvasom a szalézi híreket látom, mennyi helyre jutott el Mária, a Keresztények Segítségé. Be kell vallanom, hogy amikor az ember Valdoccóban van, a csodálatos Segítő Szűz Mária Bazilikában, ezen a szent helyen, ahol minden Isten jelenlétéről, valamint a Szűzanya és Don Bosco oltalmáról beszél, nem tudja elképzelni, hogyan volt lehetséges, hogy valóra vált Mária Don Boscónak tett ígérete, miszerint innen, ebből a templomból fog az egész világra elterjedni a dicsősége. Pedig így történt.

Az elmúlt tíz év alatt, amikor rendfőnökként szolgáltam, több száz szalézi házban jártam szerte a világon, ahol a Szűzanya jelen volt. És még egyszer szeretnék beszámolni nektek az utolsó ilyen élményemről. Utolsó utam során, mint rendfőnök a xavante népet látogattam meg, amikor is „saját kezemmel érintettem meg” az isteni Gondviselést és azt a jót, amit szalézi-ként teszünk.

Mato Grosso államban (Brazília) több faluba és városba is ellátogathattam. Jártam San Marcosban, Fatima faluban, Sangrاندouróban, és e három nagy központ körül meglátogattunk másokat is, köztük azt a helyet, ahol az első letelepedés történt a xavante nép között. Ezt a népet akkor betegségek tizedelték és a kihalás veszélye fenyegetett, de a misszionáriusok segítségének, gyógyszereiknek és a közöttük töltött évtizedek szeretettel-

jes törődésének köszönhetően ma már több mint 23.000 tagja van. Ez a Gondviselés, az evangélium hirdetése valamint egy közösen megtett út gyümölcse egy néppel és annak kultúrájával.

Több civil vezetővel is volt alkalmam beszélni látogatásom során. Hálás voltam mindazért, amit közösen tehetünk az itt élő népekért. Ugyanakkor vettem a bátorságot, hogy egyszerűen, de őszintén és jogos büszkeséggel emlékeztessem őket arra, hogy aki 130 éve kíséri ezt a népet, ahogyan az Egyház tette Don Bosco fiain és lányain keresztül, az megérdemli, hogy tisztelettel tekintsenek rá, és meghallgassák a szavát.

Minden tőlünk telhetőt megtettünk, hogy csatlakozzunk azokhoz, akik földet követeltek számukra. A föld és az ezekkel a népekkel (ebben az esetben a boi-bororókkal) együtt megélt hit védelme volt az oka Rodolfo Lukenbein szalézi atya és az indián Simao mártírhálálának Meruriban.

A többszáz kilométernyi úton haladva örömmel láttam a sok „Territorio de Reserva Indígena” (öslakók rezervátuma) feliratú táblát. Úgy gondolom, hogy ez a béke és a jólét legbiztosabb garanciája ennek a népnek.

És mi köze van az általam leírtaknak a Segítő Szűzhez? Minden. Mert nehéz elképzelni, hogy egy évszázadnyi szalézi jelenlét (SDB és FMA) az öslakos xavante nép között ne közvetítette volna az Úr édesanyja és a mi édesanyánk iránti szeretetet.

A Segítő Szűz az esőerdőben

San Marcosban a falu majdnem összes lakója érkezésünk napját körmenettel és a rózsafüzér imádkozásával fejezte be. A Szűzanya képe éjjel ki volt világítva az esőerdő közepén. Idősek, felnőttek, fiatalok, édesanyák zárandokoltak velünk, alvó gyermekeikkel, akiket vállukon kosárban hordoztak. Többször megálltunk a falu különböző részein. Kétségtelen, hogy a Szűzanya abban a pillanatban, és kétségtelenül sok más pillanatban is, áthaladt San Marcos falun, és megáldotta öslakos fiait és leányait.

Nem tudhatom, hogy Don Bosco látta-e ezt a jelenetet valamilyen álmában a Szűzanyáról egy xavante falu közepén. De kétségtelen, hogy a szívében ott volt ez a vágy, ezzel a néppel és sok más néppel, úgy Patagóniában, mint az Amazonas vidékén, vagy akár a Paraguay folyón...

És az a missziós vágy és álom 130 éve folyamatosan beteljesül Amazóniában. Ahogy a strenna kommentárjában írtam, a női-anymai-máriás dimenzió Don Bosco álmának talán egyik legnagyobb kihívást jelentő dimenziója. Maga Jézus ad neki tanítót, a saját Édesanyját, és Jánosnak „az ő gyermekeivel” kell dolgoznia, és „Ő” lesz az, aki gondoskodik az álom folytonosságáról az életben, aki fogja a kezét élete végéig, addig a pillanatig, amikor valóban mindent igazán megélt.

Nem győzzük hangsúlyozni, hogy a legszegényebb, legelesettebb, leginkább rászoruló és nélkülöző gyermekek javát szolgáló szalézi karizmában a szelídséggel, kedvességgel és szeretettel való odafordulás, valamint a „máriás” dimenzió nélkülözhetetlen elemek azok számára, akik meg akarják élni ezt a karizmat. Názáreti Mária nélkül egy másik karizmáról beszélnénk, nem a szalézi karizmáról, nem Don Bosco fiairól és lányairól.

Május 24-én, Segítő Szűz Mária ünnepén Mária, a Keresztények Segítségére ott van fiai és lányai szívében szerte a világon, Tajvanon és Kelet-Timorban, Indiában, Kenyában, Valdoccóban, Amazóniában és a kis San Marcos faluban, amely egy kicsiny pont a világ számára, de egy egész világ ennek a népnek, amely megismerte a Segítő Szűzanyát.

Fordította: Szabó Judit

Boldogunk, Sándor István nyomában

B. Varga Judit

Az emléknep: június 8.

Boldogunk, Sándor István mindössze 35 éves koráig örülhetett szabadon az Úrnak és a fiataloknak. Az 1949-es államosítás után az 1953. június 8-i kivégzéséig ugyanazzal a szalézi lelkülettel imádkozta az Urat és szolgálta a fiatalokat mint korábban, de már nem szabadon. „Ne szeressünk se szóval, se nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!” – tanítja János apostol a szeretet konkrétságáról. Sándor István szeretete a magyarországi vallásüldözés legnehezebb éveiben az apostoli tett és igazság melletti egyértelmű tanúság volt.

1953. június 8-án ezért halt vértanúhalált. A kivégzés végrehajtására május 23-án született utasítás. A tilos és megengedhetetlen ifjúságneveléssel vádolt Sándor Istvánt Szent Medárd püspök emléknepjén, este kilenc óra után tíz perccel akasztották fel volt oratóriumi diákjával, a rendszer ellen lázadó Zana Albert ávos őrmesterrel és az államvédelem szintén lázadó kiképző hadnagyával, Farkas Ferencsel együtt. Hogy hol történt, arról nincs pontos adatunk. Ádám László szalézi atya, a koncepciós perben Sándor István sorstársa szerint a Kozma utcai Gyűjtőfogházban. Az egykori cellatársa, Szabó József úgy emlékezett, hogy a halálos ítélet után Sándor Istvánt átvitték a „siralomházba”. Az új kormányfő, a (reform)kommunista Nagy Imre által hamarosan kihirdetett politikai amnesztiát már nem érhatték meg. Az ítéletet hozók Kovács Béla hadbíró alezredes ta-

nácselnök, Ács István és Tóth Sándor államvédelmi főhadnagyok voltak. A vádat Béres György államvédelmi őrnagy képviselte. A legtöbb koncepciós elemet tartalmazó eljárást, ahogy a szaléziak ellenit is, a demokratikus államrend és köztársaság büntetőjogi védelméről szóló 1946. évi VII. törvény alapján folytatták le. Eszerint halállal büntethető államellenes bűncselekmény valósult meg már azzal is, ha valaki mozgalmat vagy szervezkedést kezdeményezett. Nem volt feltétele a bűncselekmény megállapításának a mozgalom vagy a szervezet tényleges létrejötte. Sándor Istvánt és társait bűnösnek mondták ki a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés és hűtlenség bűntettében. Csak sejtethetjük, hogy akkor este mire és kire gondolhatott. Talán nem is tudta, hogy pontosan mi történik vele. De a legfontosabbat tudta: mindenben igent mondani az Istennek. Boldog vértanúnk emléknepjén imádkozzunk ehhez a derék és hű szolgálóhoz, aki a nehezebb utat választotta a magyar fiatalokért a lélekmentés bonyolult, de felemelő munkájában!

MEGHÍVÓ

**Boldog Sándor István
szalézi vértanú testvér**

110 éves ünnepére

amelyet

2024. június 8-án,

**szombaton tartunk
a Clarisseumban**

17 órától

előadást tart

P. Ábrahám Béla SDB

és P. Ullmann Péter O.Præm.

18.30 szentmise

utána agapé, rövid műsor

21.10 fáklyás fölvonulás

a Sándor István parkba.

**Cím: Szent István király templom
Budapest, Árpád út 199.**

Kérjük, vegye fel velünk a kapcsolatot a sandoristvan@szaleziak.hu e-mail címen, ha Sándor István közbenjárására bármilyen kérés vagy ima meghallgatásra talál! A szenttéavatási eljáráshoz fontos lehet!

Jézus Szent Szívének tisztelete a szaléziaknál

Don Bosco mondásai között az egyik legnépszerűbb: „A nevelés a szív dolga.” Megelőző nevelési módszerének egyik alappillére is összefoglalja a nevelés lényegét: szeretetreméltóság. A szív a szeretet szimbóluma. A szeretet a nevelés alapja, magában foglalja türelmet és a szelídséget. A szeretetre nevelés a nevelés célja és feladata. A szeretet forrása és a nevelője maga Jézus, aki ezt mondja: „Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok” (Mt 11, 29).

A Szentséges Szív és a szaléziak

Don Bosco nagyon tisztelte Jézus Szentséges Szívét és ezt a tiszteletet lelkesen ajánlotta tanítványainak is. Ezt szokta mondani: „Jézus Szívében találjuk meg az igazi isteni szeretet melegét, nemcsak önmagunk számára, hanem hogy másokkal is megosszuk.”

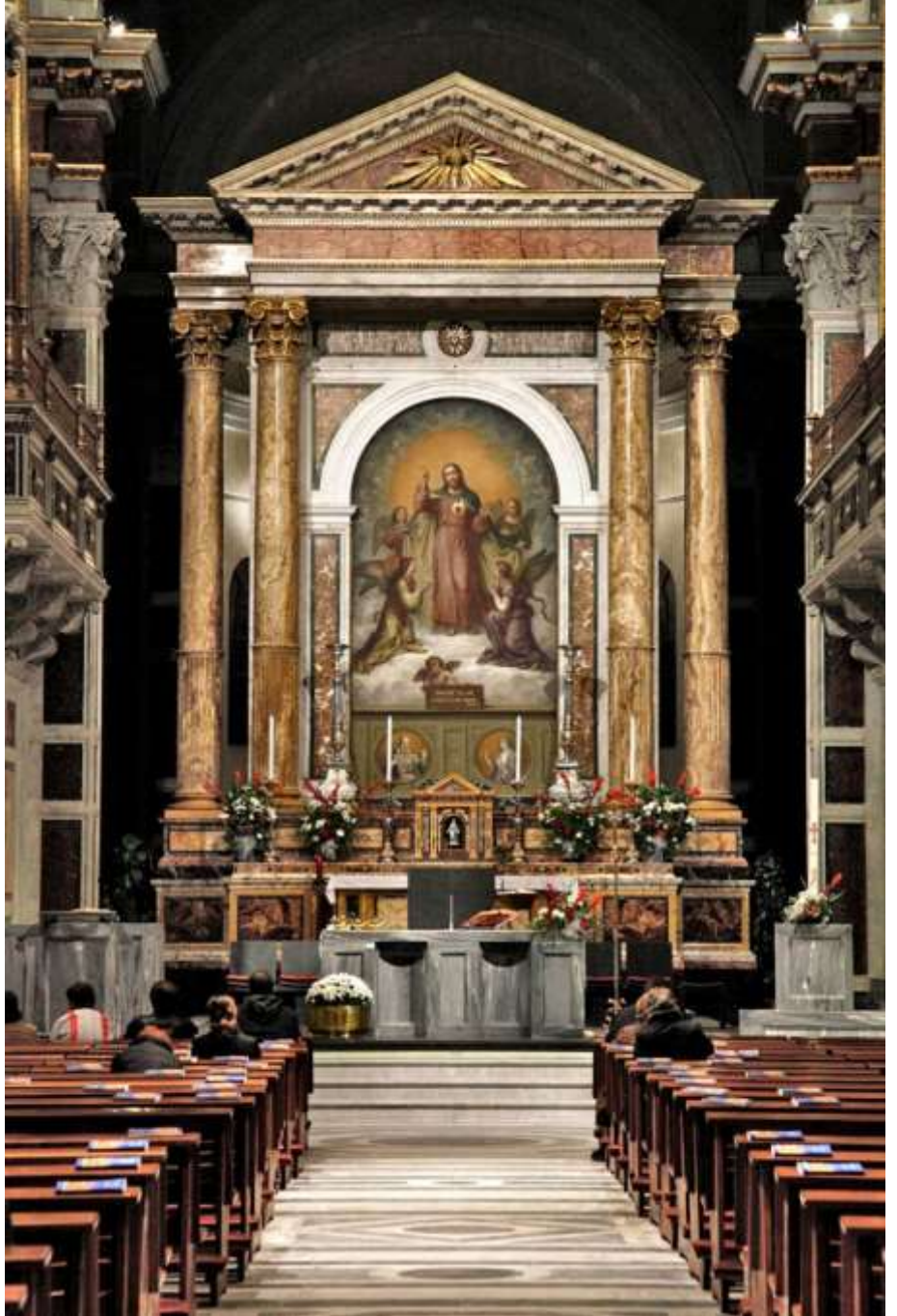
1900. december 31-én Don Bosco első utódja, Boldog Rua Mihály a Szalézi Társaságot Jézus Szent Szívének ajánlotta fel. Ez alkalommal Rua atya egy „utasítást” küldött minden közösségnek erről a tiszteletformáról. Kiemelte a jelentőségét, különösen a formációs házakban, és kérte, hogy a noviciátusokat ajánlják fel a Szentséges Szívnek. Néhány nappal halála előtt Rua atya arra kérte Cerruti Ferenc atyát, hogy alkosson imát a Szentséges Szívhez a hivatásokért. Cerruti atya latin nyelven írta meg az imát, amelyet a régi szaléziak ismernek:

„Cor Jesu Sacratissimum, ut bonos et dignos operarios piae Salesianorum Societati mittere et in ea conservare digneris, te rogamus audi nos!”

Magyar fordításban:

„Jézus Legszentebb Szíve, küldj jó és méltó hivatásokat a jámbor Szalézi Társaságba és tartsd meg őket abban, kérünk, hallgass meg minket.”

Rua atya nagyon elégedett volt az

A római Szent Szív Bazilika

imával, naponta elimádkozta, és azt kérte, hogy egy példányt tegyenek a párnája alá.

A Szalézi Kongregáció virágzásának és kiterjedésének egyik kulcsfontosságú pillanata a Szent Szívnek való felajánlás volt. Don Rua idején a szerzetesközösség

valóban megerősödött és növekedett. Don Bosco idején mindössze 700 szalézi szerzetes volt, Don Rua idején ez a szám már meghaladta a 3000-et. A szaléziak elszakadtak Olszországtól és misszionáriusként tevékenykedtek világszerte. Ázsiában és a Távols-Keleten is

megkezdtek az ifjúságpasztorációt. Úgy tűnik, a Szent Szívnek való felajánlás gyümölcse volt a szalézi hivatások növekedése és a kongregáció terjedése.

Don Bosco és a Szent Szív bazilikái

Megragadó volt Don Boscónak, a szalézi rend alapítójának a Szent Szív iránti tisztelete. Szeretettel és odaadással azzal is kifejezésre juttatta, hogy élete végéhez közeledve nagy költséggel és önfeláldozással vállalta a Szent Szív Bazilika felépítését a római Termini pályaudvar közelében. A templom alapkövét IX. Piusz pápa helyezte el 1870-ben, azonban az építkezést félbeszakították, amikor az Olasz Királyság elfoglalta az Egyházi Államot. Tíz évvel később, 1880. április 5-én XIII. Leó pápa felkérte Don Boscót, hogy kezdeményezze az építkezés befejezését, azzal a kikötéssel, hogy erre anyagi forrást nem tud biztosítani. Don Bosco egy feltétellel vállalta el: a munkálatokat kiterjeszti „egy nagy menedékházra, ahol a szegény fiatalokat, akik különösen ezen a környéken nagyon sokan vannak, el lehet helyezni”. A projekt hihetetlen erőfeszítést és jelentős áldozatokat követelt Don Boscótól, de 1887. május 14-én felszentelték a bazilikát. Utolsó alkalommal 1887. május 16-án misézett ott Don Bosco, aki a szertartás alatt gyakran könnyezett, az Úr és a Szent Szűz az ő életében véghezvitt csodálatos dolgaira gondolva. Don Bosco mély meggyőződéssel emlékezett meg kilencéves kori álma üzenetéről: „Nem veréssel, hanem szeretettel és szelídséggel teheted őket barátiddá!” Ez az álom meghatározta egész életét és munkáját, és most, ebben az évben ünnepeljük Don Bosco álmának 200. évfordulóját. 1921-ben XV. Benedek pápa kisebb bazilikává nyilvánította a római Termini pályaudvar közelében lévő Szent Szív templomot. 2018. december 17-e óta Jézus Szent Szíve Bazilika lett a „Sede Centrale Salesiana” – így jelképesen Jézus Szent Szíve lett a szalézi rend középpontja.

A Tibidabo-hegyi Bazilika

1886-ban, amikor a római Szent Szív Bazilika építése már a befejezéséhez közeledett, Don Bosco Spanyolországba

A barcelónai Szent Szív Bazilika

utazott, hogy találkozzon jótéveivel, és összegyűjtse a bazilika befejezéséhez szükséges pénzt. A vonaton azon töprengett, mit tehetne még a Szent Szív tiszteletére és az iránta való odaadás előmozdítására. Ekkor ötlött fel benne a gondolat: talán egy másik templomot kellene építenie egy másik városban a Szent Szív tiszteletére. Ekkor egy titokzatos hangot hallott, amely latinul suttozta neki: „Tibi dabo, Tibi dabo”, ami annyit jelent: „Adni fogok neked, adni fogok neked.” Akkor még félresöpörte a dolgot, és folytatta az útját. Spanyolországi tartózkodása utolsó napján, Barcelonában az Irgalmas Szűz Mária Bazilikában (*Basílica de la Mercè*-ben) imádkozott, amikor néhány úriember lenyűgöző ajánlattal kereste meg. Fel akarták ajánlani Don Boscónak azt a gyönyörű birtokot, amelyet nemrégiben szereztek meg a Tibidabo hegy tetején, ahonnan lenyűgöző kilátás nyílik Barcelona városára! A helyszínen az urak átnyújtották az okmányokat Don Boscónak ezekkel a szavakkal: „Látogatásának emlékére a városban összegyűlt urak tanácskozást tartottak, és egyhangúan úgy döntöttek, hogy átengedik önnek a Tibidabo-hegyi birtokukat, hogy a csúcsot, amelyet kaszinóvá akartak átalakítani, Jézus Szent Szívének szentelt szentéllyel szenteljék fel...” Don Boscót villámcsapásként érte: akkor értette meg a vonaton hallott titokzatos hangot.

Don Bosco bátorításával és jótéveői

támogatásával hamarosan, 1902 decemberében letették a jövőbeli Tibidabo-hegyi bazilika alapkövét. A főtorony tetejét 1961 októberében koronázták meg egy 23 láb magas, bronzból készült Jézus-szoborral, amely a lenti várost áldja meg, jelezve a projekt befejeződését. Ugyanakkor XXIII. János pápa bazilika rangra emelte a templomot. Így Don Bosco kezdeményezésére a Szent Szív tiszteletére emelt második bazilikát fiai 75 évvel később fejezték be. Ez egyben Don Bosco barcelonai látogatásának 75. évfordulóját is jelentette.

A Szalézi Alapszabály 11. cikkelye így szól: „A szalézi lelkiség mintáját és forrását az Atya küldöttének, Krisztusnak szívében találjuk meg.” A cikkely a szalézi lelkiségről beszél Krisztushoz való viszonylatában, két szempontot emelve ki: mintát és forrást. Krisztus Szívét mintának tekinteni azt jelenti, hogy „felöltjük Krisztust”, és magunkévá tesszük Szent Pál kijelentését: „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem.” (Gal 2,20) Lelkiségünk központi elemének megértéséhez túl kell lépnünk Don Bosco személyén, és el kell jutnunk ahhoz a forráshoz, amelyből ő maga merített – Krisztus személyéhez, a Szent Szívhez, az isteni szeretet teljes kinyilatkoztatásához. Így küldetésünk során olyanná tudjuk formálni a szívünket, mint az Övé, és még sok fiatal szívet tudunk közelebb hozni Jézus Szent Szívéhez.

Hivatás

Rácz Zs. Enikő SC

Úton a Szalézi Családdal 4. Ugye lángolt a szívünk?

Immár negyedik alkalommal hívtuk és vártuk a 18–35 év közötti fiatalokat április 12-14 között Péliföldszentkeresztre, hogy a Szalézi Család ágait képviselő szerzetesekkel, nővérekkel, munkatársakkal és volt-növendékekkel időzhessenek imádságos, családi légkörben, figyelhessenek elsősorban önmagukra, istenkapcsolatukra.

Az egész hétvége tematikája arra épült, hogy **vajon mitől lobban lángra a szívünk?**

Minket, szervezőket az a vágy hajtott, hogy lehetőséget adjunk a fiataloknak arra, hogy többféle szempontból és más-más életállapotban lévő, hivatásukban már lángra gyúlt szalézi családtagtól halljanak személyes tapasztalatokat, példákat és jó gyakorlatokat, melyekből merítve megerősítést és bátorítást kapjanak ahhoz, hogy egy újabb lépést tehessenek hivatáskeresésük útján.

Mozgalmas, kiegyensúlyozott hétvége

Ezek a hétvégéken Péliföldszentkereszt egyedülálló, békés hangulata és a szalézi légkör tökéletes kombinációján túl a sok színes program segít, hogy a résztvevők megtalálhassák azt, amire éppen akkor igazán szükségük van.

Tanúságtételek, fórumbeszélgetés

Az Úton hétvégék egyediségét a személyes jelenlét, a saját életutak fiatalok elé tárása is adja, mert hiszünk benne, hogy ez a bensőséges, őszinte és lelkesítő megosztás az igazán hiteles.

„Különösen tetszett a két impulzus, amikben egy-egy házaspár kapcsolatát ismerhettük meg. A mai világban szerintem nagyon nagy megerősítés egy keresztény fiatalnak, hogy igenis jó és működőképes egy kapcsolat/házasság, ami a keresztény értékrendek szerint épült fel és működik a mai napig. Jó ötlet volt az is, hogy más életszakaszban lévők voltak a párok, így két különböző aspektusból hallhattunk tapasztalatokat. Sokat kaptam mindkét tanúságtétel által.

Hasonlóan értékes gondolatokkal gazdagodhattunk a szombat esti Fórumbeszélgetésen is, ahol az általunk feltett kérdésekre válaszoltak a szalézi szerzetesek és szalézi munkatársak. Jól kiegészítették egymás gondolatait, tanácsait. Mindenki megtalálhatta azt a fél mondatot, ami számára most fontos és előre

viszi őt az életben.”

Szentségimádás

Jézus tanítványaiként köré, a lábaihoz ülünk és hallgatjuk, szemléljük Őt, aki közénk szegődik az úton, mellettünk lépdél, meghallgat és feltárja életünk titkait az imádságon keresztül:

„Igazán mélyre sikerült. Sok – a szívemhez közel álló – dicsőítő éneket énekeltünk, közben pedig lehetőség volt közbenjáró imát is kérni a Szalézi Család tagjaitól. Hálás vagyok, hogy részese lehettem ennek!”

„A szentségimádás alatt tapintható volt a jelenléte. Ott volt Ő és Mi, együtt. Egy csodálatos és megható élmény volt.”

Örömút, hivatásrózsafüzér

Szeretjük a fiatalokat megismertetni esetleg számukra új, kreatív, természetközeli, imádságokkal is, hogy szélesedjen a kapcsolatteremtésük az Úrral a hivatásuk keresése útján is. Az örömút stációit a feltámadás örömeiben, a lángra gyúlásra vágyódó lélekkel jártuk végig. A rózsafüzér titkait az emmauszi tanítványok szentírási beszámolója ihlette, a titkokhoz illeszke-

dő ötletes feladatokkal kiegészítve.

„Az örömtől nagyon megfogott engem. Az, hogy saját szavakkal és tapasztalatokkal megfogalmazták az adott állomáshoz kötődő élményeiket a Szalézi Család tagjai, szerintem nagyon marandó volt mindenki számára.”

Kötetlen programok

Az Úton hétfvégék másik fontos pillére, hogy végig jelen vannak a hétfvégén a szerzetesek, nővérek és munkatársak, így bármikor megszólíthatóak személyes, négy szemközti beszélgetésre, vagy kisebb beszélgető csoportok is alakulnak, a játékokban is részt veszünk, a közös étkezés is fontos esemény, hisz az asztal körüli beszélgetések a családi meghittséget hozzák magukkal.

„A komolyabb programok mellett kiemelnék néhány kötetle-

nebb programot is, amik teljes mértékben tükrözték a szalézi vidámságot. Ilyen volt a grillparty, ami nagyon jó hangulatban telt. Lehetőségünk volt egy jót enni, együtt társasozni, beszélgetni, sőt, rövid időre még gyerekek is lehettünk a Gerecse Natúrpark Látogatóközpont játszótéren által nyújtott lehetőségek jóvoltából. A másik szuper ötlet pedig a bingo volt. Nagy öröm volt megélni a közös játék örömét. Együtt neveltünk, izgultunk a kihúzott számok miatt és versengtünk a nyereményekért, és még néhány just dance és bans is belefért a körök közben.”

Imaháttér

Minden egyes résztvevőért és szervezőért külön-külön imádkozik valaki az egész hétfvége alatt. Bár ők személyesen nincsenek jelen, mégis imádságaik által szorosan kötődnek azokhoz, akikért közbenjárnak. A záró szentmise végén mindenki megkapja az imacetlijét, amiről kiderül, ki is volt az a szalézi családtag, aki bár távolról, de végigkísérte a hétfvégén a résztvevőket.

„Megható volt megtudni, hogy mindenkéért imádkozott valaki, egyáltalán nem számítottam erre. Nagyon szép szokás!”

„Egyszerűen szavak nincsenek a hétfvégre. Ennyire nem lán-goltam még sohasem szerintem! Köszönök mindent!”

18–35 év közötti fiatal vagy? Szívesen töltenél el egy hétfvégét a csodálatos Péli-földszentkeresztben a Szalézi Család tagjaival, hogy a hivatásodról elmélkedj, beszéljess, feltehesd kérdéseidet az úton előtted járóknak? Várunk az őszi Úton a Szalézi Családdal hétfvégre, melynek időpontja 2024. október 4-6.

A cikket két fiatal résztvevő Horváth Kamilla, mogyoródi animátor és Jakab Zsuzsanna beszámolóival kiegészítve írtam.

A Don Bosco Kiadó ajánlata

P. Sabino Palumbieri SDB:
Via Lucis.

Az öröm és a fény útja

Életünk a feltámadás fényében nyer értelmet. Az

Örömtől (Via Lucis) ott kezdődik, ahol a keresztút véget ér. A könyv a feltámadás utáni eseményeket követi végig 14 stáción keresztül, egészen a Szentlélek kiadásáig, és a Feltámadott Krisztus apostolaival és más emberekkel való találkozásain keresztül segít megtapasztalni a megváltás örömét. Létrehozását Sabino Palumbieri szalézi atya, a római Pápai Szalézi Egyetem filozófiai antropológia professzora javasolta a keresztút mintájára. A kiadványt a péli-földszentkereszt Via Lucis szoborcsoport alkotója, Párkányi Raab Péter Kossuth- és Munkácsy-díjas szobrászművész műveiről készített fényképek teszik még gazdagabbá.

Ár: 1800 Ft

P. Bruno Ferrero SDB:
Az Oltáriszentségről mesélek nektek

Elsőáldozókhoz vagy elsőáldozásra készülők-höz szólnak ebben a gazdagon illusztrált könyvben Bruno Ferrero atya történetei, és az Oltáriszentség szépségét és jelentőségét meséli el a kisgyermeknek hétköznapi szokásainkból kiindulva. Tíz fejezetben húsz mesés történet, rövid magyarázatokkal és imákkal kiegészítve, amelyek mind azt a célt szolgálják, hogy közelebb hozzák az Eucharisztia misztériumát a gyermekekhez.

Ár: 1800 Ft

Ingyen letölthető tartalmak

a Kiadó internetes oldalán!

A donboscokiado.hu oldalon a LETÖLTÉSEK fül alatt ingyenesen letölthető tartalmakat találnak olvasóink folyamatosan bővülő kínálatával.

Új ingyenesen elérhető kiadványunk:
Bruno Ferrero SDB:
Mi Atyánk
gyerekszemmel

Amennyiben módjában áll, **adományt hálás szívvel elfogadunk** a donboscokiado.hu/Adományozás oldalon, hogy Bosco Szent János kívánságának megfelelően, továbbra is folytatni tudjuk a „jó könyvek” terjesztését.

Megrendelhető telefonon: +36-20-320-7373, e-mailben: donboscokiado@gmail.com és a kiadó webáruházán keresztül: www.donboscokiado.hu

Lektor és akolitusavatás a torinói Crocetta közösségben

Sivadó Balázs és Tóth Domonkos magyar szalézi szerzetesnövendékek a torinói Crocetta negyedben található Don Bosco Nemzetközi Intézetben folytatják tanulmányaikat, ahol 100 éve a világ minden tájáról érkező fiatal szaléziak készülnek a papságra. Arról adnak hírt, hogy felkészülésük újabb lépcsőfokához érkeztek.

Húsvét nyolcadában, április 6-án, szombaton nagy ünnepet ült a nemzetközi közösség Torino Crocetta kerületében, ugyanis harminc szalézi szerzetesnövendék tizenhét különböző nemzetből részvett lektor- (elsőévesek) és akolitusavatásban (másodévesek). Magyarországról Tóth Domonkos elsőéves és Sivadó Balázs másodéves teológus hallgató részvett a kisebb rendekben.

A nagy ünnepen jelen voltak a szűkebb család tagjai, a helyi tartomány előljárói, rendtársak, az oratóriumok fiataljai és a meghívottak.

Az avatás a papság felé vezető út fontos és elengedhetetlen lépése mellett egy alkalom hogy a formációban lévő rendtársak szülei, ismerősei, találkozzanak egymással, megismerjék a formációs házat és a formátorokat, és egy családias ünnepet töltsenek el, vidám hangulatban.

Sivadó Balázs akolitusává avatása

Tóth Domonkos lektorrá avatása

Lengyelországi zarándoklat

Felejthetetlen jutalom-zarándokúton vettünk részt a kazincbarcikai Don Bosco Iskola diákjai közül azokkal, akik jó tanulmányi eredménnyel, közösségi munkával, vagy a Don Bosco vetélkedőn elért helyezéssel kitűntek társaik közül. A négynapos úton sok szép és érdekes helyet látogattunk meg.

Kazincbarcikáról április 22-én, szentmisét követően indultunk tavaszi időjárásban, majd délután megérkeztünk a télbe. A szálláshelyünk Istebnában volt, ahol Kukuczka Robert atya megmutatta szülőhelye nevezetességeit, melynek egyik érdekessége, hogy itt található az Ochodzita-hegy, csúcsán egy székelykapuval. Ez arra emlékeztet minket, hogy régen itt volt Magyarország és Lengyelország határa. Robert atya bemutatta a Jó Pásztorról elnevezett templomot, ahol egy lengyel szentségimádáson vettünk részt. Megtapasztalhattuk, hogy Lengyelországban az emberek vallásgyakorlása életük szerves része. A szentségimádás végén magyarul is énekeltünk a lengyel együttessel.

Másnap elmentünk Oświęcim nevű városba, ahol egy szalézi atya bemutatta iskolájukat, ami az első szalézi rendház volt, azaz a szaléziak bölcsője. A II. világháború végétől elismert szakiskolaként működik. Az innen kikerülő diákokat mindenki szívesen alkalmazza, mert magas szakmai tudással rendelkeznek. Manapság az iskolában 17 szalézi gondoskodik az ottani 1280 diák neveléséről. Oświęcim német neve Auschwitz, ami nem csak a város nevét, hanem a II. világháború idején létrehozott koncentrációs tábor is jelöli. Három és fél óras látogatást tettünk a haláltáborba és a birkenau koncentrációs táborban, magyar idegenvezetéssel. Mélyen megérintettek minket az ott látottak, hallottak.

A következő napunkat Szczyrkben kezdtük. Elmentünk a szalézi kegytemplomba, ahol a 1894-ben megjelent Szűz Mária egy Julianna nevű kislánynak, és azt kérte, hogy imádkozzák a rózsafüzért, és higgyenek az emberek Istenben, a háború elkerülésének érdekében. Itt részt vettünk egy szentmisén, majd ittunk a csodaforrás vizéből. A templomban minden nap déli 12 órakor az oltárkép leleplezése

történet, amelyet ünnepélyes fanfár, harsonaszó kísér. Olyan szerencsések voltunk, hogy részesei lehettünk ennek a lélekemelő eseménynek.

A mise után az ott élő szalézi közösség modern rendházában fogyasztottuk el az ebédünket. A délután játékos tevékenységgel telt, amit a diákok nagyon élveztek. A játék csúcspontja a BINGO volt, ahol cukorkát, Szűz Mária érmeket és rózsafüzéreket lehetett nyerni.

Az utolsó nap délelőttjét Cieszynben töltöttük, amely arról híres, hogy a város egyik fele Lengyelországhoz, míg a másik fele Csehországhoz tartozik. A régi cieszyni vár maradványaihoz tartozik a

rotunda, amely megtalálható a lengyel 20 zlotys bankjegyen. A várost az Olza folyó választja ketté. Itt városnézés, majd ebéd volt a program. Ebéd után elindultunk hazafelé, Csehországon és Szlovákián keresztül.

Nagyon emlékezetes és élményekben gazdag útnak lehettünk részesei. Köszönjük Kővári László atyának, hogy elkísért minket ezen az úton; Kukuczka Robert atyának, hogy megszervezte az utat, valamint hálásak vagyunk azért, hogy gondoskodtak lelki vezetésünkről az egész Lengyelországban töltött utazás során.

A szalézi nővérek egri háza tájáról

Kiss Noel

Laura Vicuña családi nap

Elérkezett a várva várt pillanat: 2024. április 13-án reggel az I. Laura Vicuña családi napra ébredtünk. Nagy kegyelem volt ez nekünk, hiszen ez volt az animátortalálkozón kívül az első program, amit a nővérházak számára megrendeztünk Egerben. Nagy lelkesedéssel kezdtük meg a felkészülést és alig vártuk, hogy találkozhassunk az ország különböző oratóriumaiba járó fiatalokkal és nővérekkel. Megérkezés után az egri, maklári, mogyoródi és tordasi résztvevőknek szervezett játékokkal készültünk. Ezután Boldog Laura Vicuña életéről hallhattunk egy kis ismertetőt, az elhangzottakat egy jóhangulatú állomásos játék során tudták a résztvevők csapatokban kamatoztatni. Természetesen az ebéd sem maradhatott ki, egy finom bográcsgulyással kedveskedtek nekünk az egri szalézi munkatársjelöltek. A nap közös szentmisével zárult, amit kézműveskedés és szabad játék, beszélgetés előzött meg. Fantasztikus érzés volt ezt a programot átélni és bízunk benne, hogy jövőre Eger újra otthont adhat ennek az eseménynek, amelyet hagyományteremtő szándékkal indítottunk el az idén.

Virág Nóra

A stúdiófelvétel

Az **Egri Szalézi Oratórium Amatőr Szintársulata** április egyik péntekén a Szent István Rádió és Televízióban volt stúdiófelvételen, ahol a Mazzarello musicalben elhangzó dalokat vették fel. A fiatalok nagyon lelkesek voltak és várták a felvételt. Tudták, hogy sokáig lesznek ott, de meg sem kottyant nekik a hosszú órákon át tartó közös munka.

Mit üzen Mazzarello Mária a mai embernek?

A nyitány: az akkori hétköznapokról szól. Bemutatja a falubeli életet, tájat és az embereket. „Mi Atyánk, a napi kenyeret add meg” ez arra utal, hogy merjünk imádkozni. A gyerekek lelkesen mennek a plébánia felé. A szentmise ingyenes és bármikor mehatsz, mert Jézus él a szentostyában és nyugodtan áldozhatsz, mert ő olyan, mint egy anya, hogy akkor is magához öleli a gyermekét, ha enyhén piszkos a ruhája.

A Szeretethez gyökerezve című dal elmeséli Mazzarello Mária

mindennapjait. Ez arra tanít, hogy kiskorodban, ha a szüleid megkérnek valamire, hogy csináld meg azt, az Istenért teszed, mert a szüleid Isten helyettesei.

Mazzarello Mária imája: Hálát ad az Istennek, hogy élhet ezen a Földön. „Ám ha meg is feledkeznének rólam az emberek, igen, én akkor is hozzád fohászkodom víg örömmel, mert te szeretsz.” Ez arra utal, ha valahol nem találsz a helyed, akkor imádkozz az Istenhez, mert ő elfogad olyannak, amilyen vagy.

Rád bízom őket: Ez az Istenhez szól, hogy akiért imádkozol, azt rábírod az Istenre. Ami olaszul is elhangzik: „A te le affido.”

Mazzarello Mária Dominika: A dal főként arról mesél, hogy Mária maga köré gyűjti a fiatal lányokat, hogy Istenhez vezesse őket. Ennek következtében később nagyon sokan tettek szerzetesi fogadalmat.

Don Bosco látogatása: Ez a dal azt mutatja be, hogyan várták a nővérek Don Boscót.

A fogadalomtétel dala: Mazzarello Máriának és tíz nővértársának ünnepélyes fogadalomtételéről szóló ének, bensőséges imádság.

Finálé dal: A mai embernek nagyon sok minden eszébe jut. Például nem tudja, hogyan döntsön? Mit higgyen el? Erre Mazzarello Mária azt válaszolja: „Csak állj meg egy pillanatra egyedül csöndben”, „Bátor légy, hisz nincs mit félned, mert Istennek keze alkot most is benned”. Ez arra utal, hogy gondolkodj el ezeken a kérdéseken és kérd a Szentlélek segítségét, mert Ő segít, hogy jól döntsünk. Kérd az Ő és Mazzarello Mária, vagy bármelyik szent közbenjárását az imáidban.

„Mazzarello Mária köztünk él, bátor légy hát, mert Isten szeret s életre hív, nincs mit félned, mert Isten alkot szívednek mélyén, Mazzarello Mária bennünk élj!” Ez arra utal, hogy a nővérek és az animátorok az oratóriumban a foglalkozásokon nagyon sok jó dolgot tanítanak, és ezt mi is tovább tudjuk adni. **Szeretettel várunk minden érdeklődőt 2024. július 20-án az Egerszalóki Ifjúsági Találkozóra, ahol szombat délután bemutatásra kerül a „Rád bízom őket!” Mazzarello Mária musical!**

Egri fiatalok a stúdióban

Munkatársi hírek

Lichnerné Hegedűs Piroska SC Mogyoródi történések

Minden évben a nagybőjt egyik péntekén mi, szalézi munkatársak nagy szeretettel vezetjük a keresztúti ájtatosságot. Idén a szeretethimnusz alapján összeállított változatot imádkoztuk el, elméledtük át.

Május 1-én nagyon szép, ünnepélyes keretek között ismét újkra indítottuk a Mária szobrokat.

A szentmise és a lorettói litánia után Hugyecz János – Janó atya megáldotta rajtunk keresztül azokat a családokat, amelyek befogadják a Szűzanyát az otthonukba.

A hét megáldott Mária szobor egész május hónapban 217 családnál jut el, hogy együtt imádkozva ilyen módon is tiszteletüket fejezzék ki a Szűzanya iránt és kérjék az ő közbenjárását. Ez a szép hagyományunk Italia de Feletti nővér nevéhez fűződik. Minden családnál egy napig van a Szűzanya szobra, amelyet az előre megbeszéltek alapján adunk át egymásnak. Mindenki előre tudja, hogy melyik nap érkezik hozzá a szobor.

Szombathelyi nagybőjti lelki program

A szombathelyi szalézi munkatársak a horvátnádajjai Szentlélek templomban tartottak nagybőjti lelki programot.

Újpestiek látogatása Óbudán

Április 9-én az újpest-megyéri szalézi munkatársak és a nyugdíjas klub tagjai Pham Quoc Thai Hung Savio Domonkos atya kíséretében látogatást tettek az óbudai Don Bosco Közösségi Házban. Rác Zsuzsanna Enikő a közösségi ház vezetője vezette körbe őket, a ház pedig nagyon megtetszett látogatóinknak! A mosolyok tükrözik, milyen jó hangulatban telt ez a délután!

Egri látogatás

Báangi-Magyar Attila, a szalézi munkatársak koordinátora és neje, Anna március 2-án Egerben meglátogatták a szalézi munkatárs-jelöltek csoportját. A beszélgetés központi témája az volt, mitől szalézi a szalézi világ. Ígérettétel május 12-én!

Szalézi Ifjúsági Mozgalom

Nagyböjti lelkigyakorlatok Péliföldszentkereszten

12–15 évesek
Füzer Dóra

Egy nagyon izgalmas és eseménydús hétvégét töltöttünk együtt a szalézi szerzetesekkel és szerzetesnővérekkel. Szerintem mindenki nevében állíthatom, hogy feltöltöttünk lelkileg és megújult erővel vágtunk neki a következő fejezetünknek. Első este, amikor megérkeztünk, beregisztráltunk és elfoglaltuk szállásunkat. Nagyon örülök, hogy megint eljötték a barátaim, akiket itt ismertem meg és hogy sikerült egy szobába kerülnünk. Több csapatba verődve mindenki elfogyasztotta vacsoráját. Megkezdődött az első előadás, amit nekünk Medgyessy Zsófia FMA tartott. Kis csoportokba osztottak minket, ahol megismerkedhettünk egymással. Lefekvés előtt összegyűltünk, ahol elmondták a szabályokat és az információkat a lefekvésről, a helyekről, hogy mindenki tudja, hogy hova

kell mennie, melyik időpontban. Szombat reggel 7.15-kor kezdődött a zsolozsma a testvérekkel, nővérekkel fakultatív programként. 7.45-kor kötelezően már a templomban kellett lenni, hogy reggeli előtt együtt elmondjuk a reggeli és az étkezés előtti imát. Ezután értelemszerűen reggelizni mentünk. Nagyon finom reggeliket adtak, mindenki odáig volt tőlük. Miután befejeztük, volt egy nagyon kevés szabadidő, hogy el lehessen intézni a dolgainkat, pl. a reggeli utáni fogmosást. A szabadidő elteltével megkezdődött a második előadás. Aztán megint szétváltunk és ismét kiscsoportos beszélgetések következtek. Utána szentmisére mentünk a templomba, ami alatt zenéltek azok a fiatalok, akik vittek magukkal hangszert. A végén elmondtuk az étkezés előtti imát és ebédelni indultunk. Az ebéd befejeztével voltak fakultatív programok: Zsófi nővérral a kápolnában rövidke imádság, lehetett kézműveskedni, de még gyónni is. Aztán következett ezen a napon a második, tehát az összes-

ből a harmadik előadás, aminek a végén elmentünk sétálni az Öröm útjára. Nekem a szabadtéri programok különösen tetszettek. Gondolok ilyenkor a sé-

tákra az Öröm útján. Mentünk ott az egyik segítővel is, imádkoztunk emberekért, a végén pedig két ágból keresztet formáltunk. 15 órakor készült a csoportkép az Ifiház lépcsőjén, onnan indultunk a keresztútra, ahol a fiatalok személyes elmélkedést írtak az állomásokhoz. Mikor visszatértünk, szentségimádásra mentünk, ahol leírhattuk egy lapra azt, hogy mi hátráltat és mi segít előre az Istennel való kapcsolatunkban. Utána imádkozás és vacsora volt. A vacsora végeztével eldönthettük, hogy szeretnénk-e menni teaházba, ahol társasozni, beszélgetni, teázni és eszegetni lehetett. Minden alkalommal volt teaház és elég népszerű volt. Mondjuk nem meglepő, én egyik alkalommal sem hagytam ki, mert elég sok élményről maradtam volna le, ha nem mentem volna. Utána ugyanazokkal a szabályokkal, halkán 12-kor takarodó volt. Vasárnap reggel is lehetett menni zsolozsmára, de aztán kötelező reggeli és étkezés előtti imára gyűlt össze a csapat. Reggeliztünk és megkezdődött az utolsó, tehát a negyedik előadás, amit negyedszerre is kiscsoportos beszélgetés követett. Vasárnapi szentmisén voltunk, ami után össze kellett pakolni, mert ebéd után nem sokkal indulni kellett haza. Fantasztikus élmény volt ez a hétvége! Jó érzéssel tölt ez, hogy megismertem a szaléziakat és már harmadik alkalommal vettem részt én is ezen a programon.

15–18 évesek
Kaszab Nándor

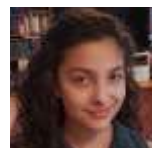
Március 8–10. között Péliföld-szentkereszten, egy minden tekintetben csodálatos helyen járhattam a Szalézi Ifjúsági Mozgalom által szervezett nagyböjti lelkigyakorlaton. Számomra Péliföld-szentkereszt az elcsendesedést jelenti a zajos hétköznapi élet után. Kiváló és igazán változatos természeti adottságok mellett a szalézi rend által fenntartott komplexum nagyon otthonos, csendes és meghitt hangulatot szolgálhat az ide érkezőknek. A hétvégére nagy izgatottsággal érkeztem testvéreimmel együtt. Kishúgom a 12–15 éves korcsoportban Zsófi nővér vezetésével vett részt a lelkigyakorlaton, mely „...és te? KIT keresel?” jelmonddal zajlott. Azonban nagyobbik húgom és én a 15–18 éves korosztály lelkigyakorlatának résztvevői voltunk. Nekünk Márkus Zoli atya tartotta az elő-

adásokat, melynek témája „Az álom, mely álmodni készlet” volt. Az előadások, elmélkedések és csoportos percek során az ÁLOM szavunkból kiindulva ötleteltünk, játszottunk, elmélkedtünk és oszthattuk meg egymással gondolatainkat. Zoli atya szuper előadásai – hogyan mindig – most is kiválóak voltak, humorosak, ugyanakkor mélyen elgondolkodtatóak és tanulságosak. Az előadásokból merítkezve nyolcfős, kis csoportokban beszélgethettünk. Emellett megismerhettük egymást, ami szerintem a lelki feltöltődés mellett a legizgalmasabb része a lelkigyakorlatoknak. Rengeteg új barátot tehetünk szert, mivel itt mindenki kedves és barátságos.

A fennmaradó időben fakultatív programok vártak minket, ahol még jobban összekovácsolódhattunk, illetve még több lelki feltöltődésre volt lehetőség, például a lelki ösvényen keresztül. Emellett folytathattunk lelki beszélgetést szalézi testvérekkel és nővérekkel is. Nekem a legszebb emlék a szentgyónás volt. Szombat délután részt vehettünk egy közös keresztúton, itt állomásonként saját gondolatainkat is hozzáfűzhattük minden egyes állomáshoz, ami közelebb hozta számomra Jézus Krisztus szenvedését. Az esték és reggelek során részt vehettünk a zsolozsma imádkozásán, ami szintén nagyon meghitt és szép lehetőség. A hétvége során, ahogyan a szaléziaknál mindig, most is két elképesztően hangulatos szentmisét élhettünk meg a kiváló zenekar kíséretével, mely felejthetlenné teszi ezeket a szertartásokat.

Összességében a hétvége fantasztikus volt, a rengeteg új barát mellett óriási lelki töltetet adott számomra, ami segít az idei nagyböjtot jobban megélnem. Ezek mellett nagyon várom a következő lelkigyakorlatot, valamint, hogy visszatérhessek Péliföld-szentkeresztre.

18–24 évesek
Rédey Kinga

Az utóbbi időben úgy éreztem, hogy eléggé elhanyagoltam az istenkapcsolatomat, a fejem tele volt az egyetemi feladatok és számonkérések áradatával. Eléggé szükségem volt arra, hogy hosszú idő után lerakjam a terheit és kicsit elcsendesedjek, így hát nagyon örültem, hogy el tudtam menni az idei nagyböjti lelkigyakorlatra.

Mindig olyan jó érzés Péliföld-szentkereszten lenni, ami az egyik leggyönyörűbb és legmegnyugtatóbb hely, amit ismerek. Csodás látni és része lenni egy közösségnek, amelynek tagjai kedvesek, segítőkészek és fontos számukra a hitéletük, istenkapcsolatuk, valamint minden alkalommal lehetőségünk van lelkesítő vagy elgondolkodtató előadásokat meghallgatni, amelyekből sok gondolatot vihetünk tovább.

Különleges volt, hogy nemcsak szaléziak tartották programokat, hanem egyik nap két ferences nővér is készült számunkra előadásokkal, akik, akárcsak a szaléziak, szintén nagyon kedvesek és motiválóak voltak. A témák leginkább az álmokról,

Isten hangjának és vezetésének megértéséről, valamint arról volt szóltak, hogy hogyan tudnánk építeni az Ő országát itt a földön.

Nehéz egy kedvenc gondolatot vagy eseményt kiválasztani a hétvége eseményei közül, de talán, ami nekem a legtöbbet adta, az a templomban végigjárható lelki ösvény, valamint az esti alkalmak voltak a kápolnában. Ezeknél különösen érzetem a megnyugvást, azt, hogy jó helyen vagyok és igazán meg lehetett tapasztalni Isten jelenlétét. A kiscsoportos beszélgetéseket is szerettem, mindig jó meghallgatni mások véleményét a dolgokról és megtudni azt, hogy a nehézségeinkkel nem vagyunk egyedül.

Jó volt rájönnöm egy gondolatra is, ugyanis sokszor éreztem azt, hogy nem vagyok elég jó keresztény, hiszen mások mennyi mindent tesznek a hitük építéséért, én viszont nem annyit vagy nem úgy és nincsenek olyan magasztos gondolataim, mint egyeseknek. Azonban megértettem a hétvégén, hogy az istenkapcsolat egy egyéni és egyedülálló dolog. Nincs rá egy szabvány, mindenki más módon találja meg Isten jelenlétét. Az a lényeg, hogy nyitottak, elkötelezettek legyünk és elhiggyük, hogy nem mások, hanem csak az Ő véleménye számít.

Nagyon hálás vagyok a szervezőknek, mert én is, és azok is, akikkel beszéltem elmondhatjuk, hogy a hétvége rengeteget adott nekünk, leginkább lendületet és elmélyülést a hitéletünkben. Nekem bátorságot is, hiszen inkább jobban szeretek a háttérben lenni, viszont az előadásokon sokszor elhangzott, hogy merjünk lépni és cselekedni. Ez annyira elgondolkotgatott, hogy végül a keresztút során elvállaltam a felolvasást, vittem a keresztet és ami óriási dolog számomra, hogy elfogadtam a felkérést ennek a beszámolóknak a megírására ☺. Ezek rengeteget adnak nekem az önbizalmam növelésében, valamint úgy gondolom, hogy ezekkel hozzáadtam egy kicsit Isten országának az építéséhez.

24–35 évesek Máté Eszter

„Vedd magadra!” – ez volt a lelki hétvége mottója, amin nagybőjt utolsó hétvégéjén vehettünk részt Péli-földszentkeresztben. Nagy örömmel tértem vissza erre a fantasztikus helyre, mert minden alkalommal már a megérkezéskor eltöltött itt valamiféle békesség és megnyugvás. A szaléziak a rájuk jellemző nyitottsággal és kedvességgel vártak

minden résztvevőt, illetve számos programmal segítettek minket az elcsendesedésben, hitünk elmélyítésében és a lelki feltöltődésben. Az előadásokat a mi korosztályunknak Jani Áron testvér és Molnár-Gál Béla szalézi munkatárs tartotta, akik különböző szentírási példákön és személyes történeteken keresztül adtak át értékes gondolatokat. Az egyéni elmélkedések során volt alkalom jobban át gondolni az elhangzottakat, miközben az éledő természetben sétálhattunk, felismerve a minket körülvevő világ szépségét.

Kiemelkedő élmény volt számomra a keresztút és a szentségimádás, ahol Isten jelenlétét és végtelen szeretetét igazán megtapasztalhattam. Ágnes nővér vezetésével részt vehettünk egy különleges foglalkozáson, ahol az apostolok szemszögéből élhettük át a nagyhét eseményeit. Az esti teaházban lehetőségünk nyílt beszélgetni, társasjátékozni, és ezen keresztül egymáshoz kapcsolódni. Ilyenkor mindig megismerem új embereket és egy vidám, elfogadó közösség tagjának érzem magam.

Nagyon jó alkalom volt ez a néhány nap arra, hogy lelkileg is felkészüljünk az előttünk álló ünnepre, és a tapasztalatokból erőt merítve, megújult szívvel várjuk Krisztus feltámadását.

„Megtettem mindent, hogy bizonyítani tudjam, lehet szórakozni Isten megbántása nélkül is.”

Don Bosco

SZALIM KÖSZÖNTŐ

Kedves Fiatalok!

Az elmúlt időszakban akadt a kezembe Claudio Russo: *Hogyan nevelt Don Bosco* című könyve. Csak néhány címet emelek ki belőle, ami fontos lehet nekünk is ezen a nyáron. Don Bosco Isten szeretetére nevel: ez azt is jelenti számunkra, hogy a szünidő alatt is fontos, hogy építsük az Istennel való szeretetkapcsolatunkat.

Vele, Átala és Benne éljük meg napjaink minden pillanatát. Az Ő végtelen szeretetét közvetítjük mások felé. Most több időnk lehet együtt a családdal, a barátainkkal. Év közben sok minden lekötötte a gondolatainkat, most merjünk több időt szánni az emberi kapcsolatainkra és az Istennel való mély kapcsolatra is.

Ha tervezed a nyarad, abban hagysz helyet az Istennek is? Megtervezed, hogy vele mikor és mennyi időt szeretnél tölteni?

Don Bosco arra nevel, hogy Isten jelenlétében éljünk. Isten örül a vidám pillanatainknak, annak, amikor jól érezzük magunkat. Isten velünk együtt örül egy-egy jó beszélgetésnek. Hívd meg Őt a nyarad minden egyes pillanatába, hogy veled együtt legyen ott egy beszélgetésben, egy mosolyban, hogy valóban Isten mosolyát tudd sugározni másoknak, akikkel találkozol!

Don Bosco a fiatalok szeretetére nevel. Te is önkénteskedsz majd ezen a nyáron a fiatalok, gyerekek között? Szeresd őket, ahogymások is szeretted téged. Add tovább másoknak mindazt, amit te is ajándékba kaptál. Ne tartsd meg magadnak a mosolyod, az idődet, a szeretetet, az odafigyelést. Szánj egy kis időt te is a gyerekekre, hogy ezzel is Isten országát építsd a tanúságtételleddel.

Pihenjetelek, töltsételek! Áldott szép nyarat kívánok nektek!

Nagy Ágnes FMA

Animátor mindennapok

Tizenöt éves koromban hallottam először a szaléziakról, amikor egy barátnőm hívott, hogy járjak vele hittanra az újpest-megyeri plébániára. Amint ott kiderült számomra, hogy mi is az az oratórium, a társaim lelkesedése azonnal magával ragadott.

Először segítőként, majd kisanimátorként, és közel hat éve már animátorként tevékenykedem. Visszahúzódó természetem ellenére ebben a közegben nagyon szívesen vagyok gyerekek és fiatalok között, az évközi oratóriumok is, de különösen a nyári táborok mindig feltöltenek és megerősítenek.

Egy csodálatos közösséget, életre szóló élményeket, mélyülő Isten-kapcsolatot, szoros barátságokat, példaképeket, rengeteg fejlődési lehetőséget és növekvő önbizalmat köszönhetek az animátori hivatásnak, és ez a felsorolás közel sem teljes. Az olyan pillanatok például, amikor azt hallom a gyerekektől, hogy az összes program közül a mi táborainkat várják a legjobban a nyáron, vagy amikor a legtöbb bosszankodást kiváltó gyerek száján kicsúszik, hogy hálás, amiért szerettük őt, elképesztően motíválnak.

Horváth Júlia, újpesti szalézi animátor

Új tanítók? Influenzszerek

Szalézi nevelői magatartásunk és gyakorlatunk alapja a hitünkéből fakadó pozitív életszemlélet közvetítése és annak az okos megfontolást sem nélkülöző kialakítása. Ahhoz, hogy ezzel a ránk bízott gyermekek, fiatalok azonosulni tudjanak az egyik legfontosabb elem a szeretetlenség és a bizalom, amikor az erősségeivel és gyengeségeivel együtt elfogadják őket, „...Más szóval, a szeretetlenség egy biztonsággal teli keretet nyújt ahhoz, hogy a serdülő félelmeit megnevezze és megélje anélkül, hogy azok teljesen eluralkodjanak rajta, és így sokirányú vágyait össze tudja vetni a körülötte lévő valósággal.” (Petitclerc, 2023.16-17.) A Don Boscó-i nevelés ezen egyik alaptételét olvasva felvetődik a kérdés, akkor napjainkban miért van oly nagy hatása a személyes kapcsolatokat nélkülöző influenzszereknek? Hol van a párbeszéd, az átgondolás, a kérdés-felelet, esetleg egy külső bizalmi személlyel – ha van ilyen – való megbeszélés lehetősége? Hol van az életvezetést is meghatározó értékek közvetítése, hiszen deklarált céljuk a befolyásolás? Azonban nem mindegy, hogy milyen céllal! A hazai influenzszerek többsége nem vázol fel lehetőségeket, hanem izlést, vásárlásra ösztönzést, egyoldalú világlátást, a csak nekünk lehet igazunk és minden más elvetendő, gondolkodás nélkül, pökhendi módon mindent el kell utasítani szemléletet közvetítik. Mindezt gyakran elvtelenül ők is befolyásolva, megbízóikat is maguk mögött tudva. Az Ifjúságkutató Intézet ez évben publikált az influenzszerek ifjúságra gyakorolt hatásának vizsgálataiból kiderült, hogy a megkérdezett 15–24 évesek 71%-a influenzszerkövető. A 15–17 évesek 22%-a példaképként tekint rájuk, de a 25–29 évesek 13%-a is még a befolyásuk alatt áll. Ezeket a megdöbbentő adatokat olvasva megfogalmazódik az a feltételezés, hogy működése olyan, mint egy szubkultúra. Át nem gondolt cselekedetekre és a belső kontrollt is figyelmen

kívül hagyó cselekedetekre ösztönözhet. Mik lehetnek ennek az okai? Többek között, amiről mi is tehetünk, az egy a személyiséget építő a közösséget összetartó, a minden tagot fontosnak tartó intézményi gyakorlat következetes állandóságának hiánya. Gyakran hullámzóak a közösségeket összetartó, a fiatalok oda tartozását, kedvét fenntartó programok milyensége, a leginkább rászorulókra való odafigyelés, az adott korosztályt érdeklő kérdésekre adott válaszok vagy témakörök, életkérdések társakkal vagy egy bizalmi személlyel való megbeszéléseinek stb. lehetősége. Nem kell hozzá sok idő és úgy érzik, hogy magukra maradtak. Az iskolát és a munkahelyet – főleg, ha az nem az érdeklődési terület – egy fojtogató kontrollként élhetik meg és az influenzszerek követése egy „szabadságot” ad, mert fiatalos, nem kell gondolkodni, nem minősítik csak követni kell. Ez egy hamis biztonságot ad, és hamis valahová tartozás érzést is úgy, hogy nagyrészt a lakás biztonságából sem kell kimozdulni. Így is lehet lázadni, ellenállni. Hogyan mozdítsuk ki őket ezen ártó tétlenségükből? Don Bosco műveit olvasva és azokat korunk problémáira átültetve azt tapasztaljuk, hogy ő erre is megtalálta a választ: a családiasság. Erről már többször is szót ejtettünk, de ami a jelen kérdésre választ ad a mi aktív jelenlétünkkel az ő tevékenységükben, talán keveset. „A családiasság abból áll, hogy

beállunk a fiatalok közé, az ő szintjükre, hogy szeressük, ami nekik tetszik.” „Élvezni, amit a fiatal szeret, akkor van lehetőség, ha elfogadjuk, hogy a fiatal által felfedezhetünk általunk ismeretlen dolgokat az életből; akkor lehetséges, ha elfogadjuk, hogy nem vagyunk mindenhatóak, hogy amikor szemben állunk velük, a szabadságukkal állunk szemben.” (Petitclerc, 2023. 27.). Ez utóbbi idézett mondat nagyon fontos nemcsak a szalézi nevelőmunkánkban, hanem az életünk bármely az emberi kapcsolatokat, a saját gyermekeinkkel töltött együttlétünket érintő területen is. Ezek a gyerekekkel, fiatalokkal töltött az emberi kapcsolatok, a kölcsönös rácsodálkozást és a bizalmat is építő tartalmas együttlétek azok, amelyek elvonhatják vagy az ártó hatásokkal szemben ellenállóbbakká tehetik a nekünk kivétel nélkül fontos minden ránk bízottat. Így az előző lapban tárgyalt hitelhagyókat is visszakaphatjuk, fontossá válhat számukra is egy más tartalmú és érzést kiváltó hovatarozási emlék felidézése, újraélése, a bizalom légkörének újbóli megtapasztalása, a más példa, a más tanítási tartalom, stílus biztonságot adó élménye, egy felszabadító szabadság. Ezt tanultuk/tanuljuk Don Boscótól, a megelőző, gyógyító módszertől.

Felhasznált irodalom

Jean-Marie Petitclerc (2023): A Megelőző Módszer a gyakorlatban. Don Bosco módszereinek 12 kulcsszava. Don Bosco Kiadó, Budapest

Szalézi ministránstalálkozó

A szalézi hivatáspasztorációs bizottság az őszi ministránstalálkozó nagy sikere után úgy döntött, hogy tavasszal is megszervezi a Szalézi Ministránstalálkozó Savio Szent Domonkos tiszteletére. Mivel Savio Szent Domonkost május 6-án ünnepeljük ezért arra gondoltunk, hogy jó lehetőség lenne összekapcsolni ezt a találkozót a péliföldszentkereszt májusi Mária búcsúval. A május 4–5-re hirdetett Szalézi Ministránstalálkozóra harminc ministráns érkezett az ország minden tájáról, szalézi házainkból és más helyekről is. Többen már délelőtt megérkeztek, de a találkozó ebéddel kezdődött, majd bekapcsolódtunk a helyi előkészületekbe. A nagyobbakkal felállítottuk a nagy sátrat a lourdes-i barlangnál, míg a kisebbeknek foglalkozást tartottunk. A fiatalok egy rövid szabadidő után megismerkedhettek jobban egymással, majd részt vettünk a búcsú megnyitó eseményén. Ezt követően Emmanuel Ilodigwe szalézi atya vezetésével egy rövid kerékpáros zárandoklatra indultunk Mogyorósbányára. Ezután szentmise következett, majd egy nagyon finom vacsorát fogyaszthattunk el, az ezt követő szabadidőben pedig lehetőség volt a közös játékra, sportra. Az estét szentségimádással folytattuk, majd tábortűzzel zártuk. A lelki feltöltődés érezhető volt a tábortűznél, ahol a jókedv mellé hamar előkerült a gitár is. Az énekszó és a játékok jó hangulata betöltötte Péliföldszentkereszt csendjét, majd pedig ez a csend töltött el bennünket, amikor egy élménydús nap után nyugovóra tértünk.

Másnap reggel az első program a templomba szólított bennünket, ahol Kovács Sándor szalézi atya vezetésével imádkoztunk a reggeli dicséretet. Ezután egy finom reggeli várt, majd ministránspróba a helyszínen, melyet Mokánszki Máté szalézi jelölt koordinált a ministránsvezetők segítségével. Közben folyamatosan érkeztek a zárandokok és szépen lassan megtelt a lourdes-i barlang előtti tisztás. Kis idő múltán már a ministránruhát

Harminc ministráns térden állva közösen mondja a rózsafüzért a hivatásokért

felöltve vártuk a búcsúi szentmise főcelebránsát, Berta Tibor tábori püspök atyát. Gyönyörű szép időnk volt és a virágba borult Péliföldszentkereszt még inkább emelte az ünnep szépségét. Nagyon jó élmény volt, hogy a püspök atya és a koncelebráló atyák előtt ilyen sok ministráns vonult az oltár elé. A püspök atya köszöntő szavait elsőként az édesanyáknak, nagymamáknak címezte, hiszen május első vasárnapján éppen őket ünnepeljük. Tanításában kitért arra, hogy Isten mindenkit hív arra, hogy vele legyen, mindenkit, azaz azokat is, akik számunkra nem szimpatikusak, vagy követelményeket támasztanak velünk szemben. A szeretet Istene, akit Jézus megmutatott az embereknek megtanít bennünket igazán szeretni, nemcsak szóval, hanem tettel is – hangsúlyozta a püspök atya.

A szentmise után a felújított első világháborús sír és az odavezető megújult és a Szent Őrzőangyalokról elnevezett híd megáldása következett, mely után visszavonultunk a sekrestyébe. A nagy búcsúi forgatag, a zene, a finom ételek marasztalták az embereket, bár nagyon marasztalni senkit sem kellett, mert bármerre néztünk, vidám, mosolygó, egymásnak örülő tekinteteket láttunk. A Szalézi Mi-

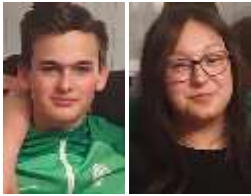

Rövid biciklitúra

A lourdes-i barlangnál

nistránstalálkozót közös ebéddel zártuk, ahol meghívtuk a ministránsokat az idén 30. születésnapját ünneplő Szalézi Ministránstáborra, amelyet július 8–13 között szervezünk meg Péliföldszentkeresztben.

Klagenfurt „The Spirit of Religion” tábor

Nagyon fontos pillanat volt, hiszen a programon öt ország vett részt (Szlovénia, Ausztria, Szerbia, Magyarország, Bosznia-Hercegovina). Érdekes volt más országok tradícióit megismerni és az édességeket végigkóstolni. Az este során spontán táncolás is kialakult.

A tábor során minden nap különböző workshopokon vettünk részt, ahol megismerkedhettünk különböző vallásokkal, hagyományokkal. Így sokat megtudtunk a hét alatt a buddhizmusról, ortodox és iszlám vallásról. Hétfőn a magyar és szlovén csapat együttműködésével a katolikus vallást mutattuk be egy kis drámajátékkal.

A tábor témája és üzenete az volt, hogy nem számít a vallás és a nemzetiség, tudunk egymás mellett békében élni. Ahogy az egyik csapat fogalmazott: „Azért vagyunk itt, hogy tanuljunk, szeressünk és békében éljünk.” Ez a nagyon fontos üzenet a tábor utolsó napja előtt csúcsodott ki, amikor is a főtéren egy flashmobot adtunk elő, ezzel az embereknek is megmutatva, hogy a béke mennyire fontos és igenis lehetséges. Nagyon meghatározó érzés volt különböző nyelveken imádkozni, zászlót lengetni és a végén egymást átkarolva énekelni.

Az élményekben gazdag hét után nagyon jó volt Klagenfurtban tölteni egy szabad délutánt, ahol mindenkinek lehetősége volt felfedezni a várost.

Szombat reggel eljött a búcsú ideje, ami érzelmesre sikerült, hiszen barátságok alakultak ki, de reméljük hogy jövőre újra találkozhatunk egymással.

Pénteken korán reggel indultunk tele izgalommal a Keleti pályaudvarról Klagenfurtba. Kis csapatunk tagjai: Vercekei Máté (15 éves, a nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskola diákja), Kiss Fábián (16 éves, szintén a Zafféry Károly Szalézi Középiskola diákja), Bujdos Mátyás (15 éves, a mogyorósbányai szalézi plébániáról) és Pátkai Nóra (16 éves), kísérőként pedig Mocsári Bettina újpesti animátor jött velünk. Az út ugyan hosszú és fárasztó volt, de nagyon szép tájakban gyönyörködhattünk. Láttunk bocikat, lovakat, gyönyörű hegyeket. Szerencsére épségben Klagenfurtba értünk, ahol kedvesen fogadtak minket.

A második napon nagyon izgatottan vágunk neki a napnak. Egy „energizer”-el kezdünk minden reggel és egyből az elsők futni kellett az 5 fokban kb. 500 métert, ami kimerített mindenkit. A finom

reggeli után nemzetközi csoportokba osztottak bennünket. Délután felsétáltunk a Georgibergre és megint csak a tájban gyönyörködtünk. Este 18.30 körül kezdődött a *Rock 4 Angola* koncert, ami kicsit hosszúra nyúlt, de az utolsó előadót nagyon élveztük, aki angol slágereket énekelt.

Másnap a program korán kezdődött, ugyanis reggel egyből indultunk misére. Hatalmas élmény volt a katolikus misét együtt ünnepelni, ami három nyelven zajlott: szlovénul, németül és angolul. Mibe közben a Miatyánk magyarul is elhangzott. Utána egy kis sokk ért bennünket ugyanis sétálva mentünk vissza a szállásra, ami egyórás út volt, és bár mindenki kimerült, a hangulat remek volt.

Este a „Bazaar of cultures” került megrendezésre, ahol mindenki bemutatta a saját kultúráját és elénekelte a himnuszát.

Önkéntesként Angolában

Angolában, Cacucóban végeztem szalézi missziós önkéntes szolgálatot 2024. február 4. és május 3. között. Itt a szalézi nővérek házában laktam három hónapon keresztül és az ő iskolájukban tanítottam.

Az iskola ottani mérték szerint nagyon számított, elsőtől kilencedikig oktatták a gyereket és óvoda is tartozott a létesítményhez. Én egy speciális osztályban töltöttem a hétköznapjaimat 8 és 16 óra között. Ebbe az osztályba 24, 8 és 13 év közötti kislány járt, akik különböző okoknál fogva csak idén kezdték el az iskolát. Ebből kifolyólag egy „alapozó” éven keresztül ezek a lányok megtanulnak írni, olvasni, a matematika alapműveleteit és nem utolsósorban a társadalom által elvárt viselkedési normákat is. Ha ez alatt az év alatt jól teljesítenek, akkor jövő szeptembertől kezdve a harmadik, negyedik, vagy akár az ötödik osztályba is besorolhatják őket és ott folytathatják tanulmányaikat. Én is elsősorban olvasni és matematikára tanítottam a lányokat, de, hogy egy kis szint vigyek a hétköznapjaikba, tartottam nekik kézműves foglalkozásokat, testnevelés órát és varrni is megtanítottam őket.

Kinti tartózkodásom során volt lehetőségem meglátogatni az osztályba járók nagy többségét, hogy jobban megértssem őket és megismerjem az ő valóságukat. A gyerekek több, mint fele az óceán partján lakott hullámpalából összetákolat kutyahókban, amikben jó, ha két szoba volt összesen. A családok többsége nem teljes, sokak szülője elhagyta a családját vagy fiatalon meghalt. Az apák halázzal keresik kenyerüket, a fogást a fekete-piacon értékesítik.

Voltak az osztályban olyan kislányok, akik csak a meleg étel miatt jártak be az iskolába, de szerencsére voltak olyanok is, akik tényleg tanulni szerettek volna. Egyik kedvenc kislányom, Herminia például csak édesapjával él egy jobbnak számító (téglafalakkal rendelkező) házban, mivel édesanyja már több, mint 5 éve meghalt, a bátyjai pedig már elköl-

töztek otthonról. Ennek ellenére Herminia minden nap tiszta egyenruhában, szépen befont hajjal és tanulási vágygal jött az iskolába. Soha nem verekedett a többiekkel, mindig tisztelte a tanárokat és mindig megírta a házi feladatát is. Pénzügyi helyzetük miatt azonban 9. után, amikor a szalézi nővérek már nem fogják támogatni, valószínűleg nem fogja tudni folytatni tanulmányait.

A nővéreknek köszönhetően eljutottam a szalézi nővérek négy és a szalézi szerzetesek három házába Angolán belül. Az egyik hétfőn Vianába mentünk, ahol a fiatal aspiránsoknak van felépítve egy kollégium és egy iskola. Ez az iskola nagy meglepetésemre Boldog Sándor Istvánról volt elnevezve, akit az angolai szaléziak nagy tiszteletben tartanak.

Egy másik hatalmas élmény Angolai tartózkodásom alatt az volt, hogy találkoztam Mazarello Mária 10. utódjával, Chiara Cazzuola generális anyával is, aki több, mint két hetet tartózkodott Angolában és ezalatt a mi házunkban is látogatást tett.

Ez a három hónap örök élmény marad majd az életemben és mindig szeretettel fogok visszagondolni a nővérekre, a tanárookra és a huszonnégy kislányra.

Boldog Sándor István iskola Vianában

A nővérekkel és a generális anyával

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Szalézi ifjúsági bál

Immár negyedik alkalommal rendeztük meg Óbudán a Szalézi Ifjúsági Bált 18 év fölötti fiatalok számára, amely idén az „Óperenciás-tengeren túl” alcímet kapta. Az a több mint 130 fiatal, aki április 20-án este belépett a Don Bosco Közösségi Házba, a csodálatos dekorációnak hála azonnal egy varázslatos tengeri világban érezhette magát. A bált egy bécsi keringős koreográfiával nyitották meg, amivel kezdetét vette a hajnalig tartó mulatság: volt tánc, tombola, játék és még sok minden más. Reméljük, hogy a következő tanévben is minél több fiatalot láthatunk majd vendégül!

KAZINCBARCIKA

Szalézi Szent Ferenc Gimnázium István, a király a Diákszínpad előadásában – Délelőtt a tanulóknak, este 18 órakor pedig a nagyközönségnek mutatták be április 16-án a Don Bosco Sportközpontban a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium Diákszínpadának *István, a király* című rockopera előadását Vassné Szokircsák Diána tanárnő rendezésében. Színművészet, énekművészet és mozgásművészet együttállását hozta el az *István, a király* című rockopera a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium tanulóinak előadásában. A főbb szerepekben az iskola diákjai: Molnár Máté, Szilvási Szabolcs, Spirkó Balázs, Bóna Eszter, Bárdos Maja, Kis Viktória és Szabó Levente előadásának örülhettek a nézők.

A táncnak abszolút főszerep jutott, tökéletes összhangban, hatalmas energiával, a főszereplőkkel kiváló „szimbiózisban” voltak jelen a színpadon, betöltve a teljes teret.

Egy ilyen színvonalas gálaműsort rege-

teg próba, egyeztetés, forgatókönyvírás, szervezési feladatok előznek meg. A felejthetetlen élmény a rendezőnek, Vassné Szokircsák Diána tanárnőnek köszönhető, aki tavaly a Diákszínpaddal a *Gyermekek fénye* című rockoperát mutatta be. Ezt a Don Boscó-i elköteleződést, játékosságot viszi tovább tanárnő a Diákszínpad szervezésében, vezetésében

István, a király a kazincbarcikai Diákszínpad előadásában (fotó: Pálinkó Gábor)

is. Köszönjük az értékes munkáját!

Egy nagymama bejegyzése az előadás után a közösségi oldalon sokat elmond róla: „Gratulálok kedves FIATALOK! A keddi előadás maradandó élményt nyújtott mindannyiunk számára, akik láttunk titeket énekelni, táncolni! A meghatottságtól lepergett pár könnycsepp az arcunkon, látva, hogy gyermekeink, unokáink ilyen profi módon alakították szerepeiket. Büszkék vagyunk rátok, mert szívetek-lelketek raktátok elénk, s mi csak annyit tehattünk, hogy fölállva tapsoltunk benneteket hosszú-hosszú percekig! Hálás vagyok, hogy láthattam az előadást, s el kell mondjam, ez érintett meg leginkább az összes változat között! Az pedig csak hab a tortán, hogy a király nagymamája lehetek!!!! Gratulálok a tanárnőnek is, szuper rendezés volt! Csak így tovább!!!!”

szalezigimi.hu

Fotó: Pálinkó Gábor, colority.hu

ÓBUDA

Családi Savio nap – Idén második alkalommal rendeztük meg Óbudán a Családi Savio napot április 27-én. A megnyitón az Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola 2. osztályos tanulói elénekelték a *Savio, Savio* című új szerzeményt, amit kifejezetten erre az alkalomra írt Török László igazgatóhelyettes úr.

A nap folyamán rengeteg játék és sportlehetőség várta a kicsiket és nagyokat egyaránt. A bátrabbak a szokásos csocsó és pingpong mellett nem tipikus sportjátékokat is kipróbálhattak. Négyfős csapatok küzdöttek meg egymással a floorball pályán, emellett a viking sakk is nagy sláger volt, és idén a petanque-ot is kipróbálhatták a vállalkozó kedvűek.

A sport mellett kézműves foglalkozás is

Családi Savio nap Óbudán

várta a kisebbeket, akik anyák napjára készülve csodaszép virágokat készíthettek papírból és zsebkendőtartót is filcből. Hatalmas sikere volt a Pasaréti Közösségi Háztól kölcsön kapott pattogatott kukorica készítő gépnek, ahol szinte mindig igencsak hosszú sor kígyózott.

A sok színes program, a napos idő, a szalézi udvar lehetőséget adott a kötetlen beszélgetésekre is, és ezek a találkozások is sok örömet adtak a közösségnek.

Mivel Savio Szent Domonkos nemcsak a ministránsok védőszentje, hanem a gyermekekre vágyók és a gyermeket váró édesanyáké is, a templomban egész délután lehetett imádkozni az Oltáriszentség előtt azokért, akik gyermekekre vágnak vagy már anyaként nehézségekkel küszködnek. Az oltár kék és rózsaszín selyemmel volt feldíszítve, köztük Tremmel Hudik Katalin „Születés” című olajfestménye állt, ami segítette az imádságra hangolódást. Az oltár elé kitett kis bölcsőbe imaszándékokat lehetett elhelyezni, rácsaira hálából kék és rózsaszín szalagokat kötöztünk a már megszületett és vágyott gyermekekért. Énekek, rövid elmélkedések és sok csönd tette teljessé a szentségimádat, mely lelki háttérrel biztosított a kint zajló vidám családi napnak.

Zárásként a Don Bosco Közösségi Ház aulájában gyűltek össze a résztvevők, ahol Savio Domonkos életéről szóló kvízjáték és az eredményhirdetések folytak. Ezután közösen átvonultunk a templomba, ahol szentmisében adtunk hálát az Úrnak. A kis bölcső a mise alatt is az oltár előtt állt és a szentmisében felajánlottuk a benne lévő szándékokat Istennek. A legvégén Pali atya megáldotta az édesanyákat. Az imádság folytatódott, mert ezen a napon kezdtük el a kilencedet Savio Szent Domonkos közbenjárását kérve az édes-

anyákért és nőkért.

Reméljük, hogy a Családi Savio nappal egy korábbi, de újjáéledt hagyományt teremtünk Óbudán!

*Bittsánszkyne Egri Márta SC,
Pékne Ország Ildiko*

Óbudai Szent Péter és Pál Általános Iskola és Óvoda

Föld napja az óvodában – Hagyományainkhoz híven idén is megemlékeztünk a Föld napjáról, mely jó alkalom arra, hogy a gyerekek figyelmét felhívjuk a környezetvédelem fontosságára, közvetlen környezetük és bolygónk gondozására, beszéljünk az újrahasznosításról, a komposztálásról, a környezetszennyezésről és a Földről, mindezt persze játékos, kreatív formában. Csoportonként 3–4 virágládába és az udvari kiskertünkbe ültettek a gyerekek az óvónénik segítségével virágpalántákat.

Legkisebbjeink, a Katicák megismerték, Isten hogyan és milyen gyönyörűnek te-

Rovarholtel készült az óvoda udvarán

remtette a világot, témához kapcsolódóan társasoztak, kirakóztak, énekeltek, meseszoknyával báboztak, kék, zöld és sárga színű kupakokból kirakták közösen a Földet, babot csíráztattak, és kék-zöld színű Föld-sütit sütöttek, amit aztán jóízűen el is fogyasztottak. A középsős Sünikék környezetvédelemmel kapcsolatos kincskeresésre indultak óvodánk udvarán, az útlevelükön szereplő képek alapján kellett megtalálniuk növényeket, különböző hulladékokat. A Csigá nagycsoportosok földgömböt festettek áztatott krepp papírral, meghallgatták a csodálatos halfogás történetét, képeket csoportosítottak mosolygós és szomorú földgömb köré aszerint, mivel óvhatjuk bolygónkat, és mivel károsítjuk azt, valamint egy rovarholtel is készítették közösen, mely óvodánk udvarán nyitotta meg kapuit. Legnagyobbjaink, a Pillangók Föld montázst készítették, teremtéssel kapcsolatos énekeket énekeltek, verseket hallgattak, környezettudatosságról beszélgettek, a Duna partra sétáltak. Látogatást tettek a Hagyományok Házába, ahol végigkísérték archív film, beszélgetés és játékok segítségével a búzaszem lisztte választásának útját, és megismerték a hozzá kapcsolódó munkafolyamatokat, munkaeszközöket, frissen szerzett tudásukat pedig mákos pogácsa és tubuka sütésével hasznosították.

A szülők lelkes, aktív segítségével zártuk a hetet, udvarszépítő délutánra invitáltuk őket, melynek keretében sövényt nyírtunk, bokrokat metsztünk, zöldhulladékot zsákoltunk be, kiskertet, homokozót ástunk fel, levendulát ültettünk, virágtartókat telepítettünk gumibroncsok újrahasznosításával, valamint a padjaink is megújultak.

Bihari Nóra

Tavaszi programok a Péter-Pál iskolában

– A nagybőjtben egy csodálatos napot töltöttünk el a Liszt Ferenc Kamarazenekar társaságában, ahol a zene és az interaktivitás tökéletes harmóniában ötvöződött, és ahol nem csak hallgatói, hanem aktív résztvevői is lehettünk a művészetnek. A zenekar tagjai Mozart, Sosztakovics, Grieg, Csajkovszkij, Bartók és Fischer lenyűgöző darabjaival kápráztattak el minket, és a muzsika mellett a tanulók bevonása tette igazán emlékezetessé az eseményt. A diákok nem csak húsvéti tojásokat nyerhettek, de megismerhették a különböző hangszereket és válaszolhattak a zenével kapcsolatos kérdésekre. Az

Via Lucis a Péter-Pál iskola udvarán

A metás csapat arany fokozatot ért el a 28. Országos Csecsemő- és Kisdedgondozási versenyen

egyik legizgalmasabb pillanat volt, amikor egy diákunk maga is kipróbálhatta a karmester szerepét, vezényelve a zenekart. A koncert célja nem csak a zenei élmény nyújtása volt, hanem az is, hogy a gyerekeket a komolyzene szeretetére neveljük. A koncert szakrális vonatkozása is fontos szerepet játszott, hiszen a húsvéti ünnepkörre készültünk, és a zene segítségével kifejezhettük a közelgő örömmünnep lényegét és hangulatát.

Húsvét után iskolánk adott otthont egy felejthetetlen interaktív koncertnek a Nemzeti Filharmonikus Zenekar jóvoltából. A változatos műsorban a reneszánsz korától a modern zenei feldolgozásokig terjedő repertoárt hallgathattuk meg. A koncert zárásaként József Attila „Mama” című költeményének egyedi előadása tette teljessé az délelőttöt.

Az iskolánk diákönkormányzata által megrendezett „Ki mit tud?” tehetségkutató verseny is remek lehetőség volt a közösségi élet felpezsdítéséhez. A versenyen összesen 29 bátor diák indult. A

színpadon a szalagos gimnasztika eleganciája, a pörgettyűk pezsgése, a gitár és oboa dallamai, a tornászok ügyessége, a hegedűk mély hangjai és a zászlók látványos bemutatója egyaránt hozzájárult egy felejthetetlen délután megteremtéséhez. Az alkotói kategóriába nevező diákok sokféle, igényes munkái – festmények, rajzok, kézimunkák és képregények – szintén nagy sikert arattak, melyeket a zsűri külön elismeréssel jutalmazott a kreativitás és az eredetiség jegyében.

Barta Kristók, Madák Melinda

Via Lucis – Iskolánk történetében először szerveztük meg a másfél éve felújított udvarunkon húsvét után, április 12-én délután Pali atya vezetésével a szalézi Via Lucist. Szülők, diákok és pedagógusok közösen jártuk végig az Örömutat. Csodálatos, napsütéses, tavaszi fény ragyogta be a környezetet, ahol a péli földszentkereszti Via Lucis állomásainak fényképei vezették az imádkozó közösség útját. Felnőttek és gyerekek is felol-

vastak, az állomások között pedig énekelünk. Örültünk, hogy a tartományfőnök atya és Csány Péter atya is velünk tartottak ezen a szép lelki programon. A közel egyórás elmélkedés után a tanítók és tanárok teaházás beszélgetésre invitálták a kedves szülőket. Reméljük, lesz még folytatása a hasonló összejöveteleknek!

Madák Melinda

ÚJBUDA

META-Don Bosco Technikum és Szakgimnázium

Versenyek – A META-Don Bosco Technikum és Szakgimnáziumban mindig nagy figyelmet fordítottak a különleges bánásmódot igénylő tanulókra. Ez nemcsak a sajátos nevelési igényű diákokra vonatkozik, hanem a tehetségekre is, akiknek az iskola dolgozói minden segítséget és támogatást megadnak ahhoz, hogy szakmai versenyeken bizonyíthassák tudásukat.

Az egészségügyi tagozat diákjai közül az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen öt tanuló vívta ki az indulási jogot, közülük négyen – Csipai Amina Ágota, Dani Bence, Földényi Fanni és Ferencz Virág – a középdöntőbe is bejutottak! Ebben a fordulóban Csipai Amina Ágota gyógyszerügyi asszisztens tanulónk teljesített olyan kimagaslóan, ahogy csak nagyon kevesen az országban (a döntőt az alacsony létszám miatt végül nem rendezték meg, így a verseny a középdöntővel ért véget). Az év másik megmérettetése a tagozaton a Kossuth Zsuzsanna Nemzeti Egészségügyi Szakképzési Versenye volt, ahol három versenyzőnk – Ferencz Virág, Erdélyi Viktória, Dani Bence – közül a mentőápoló Ferencz Virágnak sikerült a döntőbe jutnia. Harmadik egészségügyi versenyként említendő a Vöröskereszt 52. Országos Elsősegélynyújtó Verseny, ahol 13. évfolyamos mentőápoló tanulókból álló csapatunk – Micskó Viktória, Kulcsár Panna, Hajdú Karolina, Gakovic Klára, Pinczés Máté, és póttagként Németh Barnabás – ezüst fokozatot szereztek, ami rendkívül szép teljesítménynek tekinthető, különösen 13. évfolyamon.

A pedagógiai ágazaton szintén 13. évfolyamos diákok versenyeztek a Magyar Vöröskereszt és a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt által meghirdetett 28. Országos Csecsemő- és Kisdedgondozási Verseny fővárosi fordulójának ifjúsági kor-

csoportos megmérettetésén. A csapatgok – Takács Bianka, Repka Boglárka, Babinyecz Szimonetta és Istenes Csenge Adél – fantasztikus teljesítményükkel arany fokozatot értek el.

Az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen a gazdasági szakokon tanuló diákok közül azok vehettek részt, akik az iskolai előválogatón jól teljesítettek. A verseny célja nemcsak a tudás tesztelése volt, hanem az is, hogy a legjobban teljesítő tanulók a szakmai vizsga egyes részei alól felmentést szerezzenek. Idén két tanulónk is okot adott az örömrre, egyikük, a kereskedő és webáruházi technikus Bóna Csaba, aki remek teljesítményével részleges felmentést harcolt ki magának a szakmai vizsga alól. A verseny még nála is jobban sikerült pénzügyi-számviteli ügyintéző Varga Bencének, aki az elődöntős teljesítménye után kategóriájában egyetlen budapesti tanulóként bejutott a verseny döntőjébe is. A Makón megrendezett döntőn Bence szintén kiválóan szerepelt, így a vizsga 4 része közül összesen 3-ból felmentést szerzett, és portfóliós előadása olyannyira meggyőzte a szakmai vizsgabizottságot, hogy tevékenységéért különdíjban részesítették!

A META minden dolgozója büszke rá, hogy vannak olyan tanulók, akik szakmájuk legjobbjai között vannak és teljesítményükkel öregbítk az iskola hírnevét. Köszönet illeti a versenyeken résztvevőket és azokat a metás dolgozókat, akik szakmai munkájukkal hozzájárulnak a tanulók sikeréhez!

Orosz Beáta, Tonté Julianna,

Nágel Anna

SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium

2024. tavasz – A tavaszi időszakot egy

Megáldották a felújított katonasírt

Péliföldszentkereszten május 5-én, a májusi búcsú keretében Berta Tibor püspök atya, Magyarország katonai ordináriusa megáldotta a felújított katonasírt és a hozzá vezető, a Szent Őrzőangyalokról elnevezett hidat. Közreműködtek a Magyar királyi „Szent István” 3. honvéd gyalogezred Hagyományörző Egyesület tagjai.

nagyon izgalmas programsorozattal kezdtük: március első hetében tartottuk a Pénz7 tematikus eseményeit, ahol diákjaink megismerkedhettek a pénzügyi tudatosság fontosságával, „Bosco lírákat” gyűjtögetve megtanultak takarékoskodni, interaktív társasjátékokon vettek részt és meghallgatták Buza Tamás előadását egy vállalkozás beindításának részleteiről.

Grafikusaink a Műcsarnokban jártak Szurcsik József Munkácsy-díjas képzőművész „A varázsló kertje” című kiállításának megnyitóján, vállalkozási ügyintéző tanulóink pedig ellátogattak a Magyar Nemzeti Levéltár egyik foglalkozására.

Iskolánk részt vett a XXXII. Országos

Rajzversenyen, ahol Kassai Zsófia és Némethi Natali Betti emléklapot vehettek át a Magyar Képzőművészeti Egyetem Díjátadó Ünnepségén. Felkészítő tanárunk Szabó Andrea Cecília.

Az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen két grafikus tanulónk jeleskedett: Berczeli Edit 3. helyezést, Tischler Dániel pedig 4. helyezést ért el.

Az idei Szakmasztár verseny első fordulóját tíz szoftverfejlesztő diákunk is sikerrel teljesítette, ezzel a szakmai vizsga írásbeli feladatai alól felmentést kapnak.

2024. március 14–25. között tíz francia grafikus diák és kísérő szaktanárikaik látogattak el Langogne-ból Magyarországra az Erasmus program keretében, hogy egy kis betekintést kapjanak a hazai kreatív oktatásba és szakmai tapasztalatokat gyűjtsenek. Vendéglátásukat iskolánk vállalta, így a francia tanulók bekapcsolódhattak számos művészeti órába, gyakorlati foglalkozásokba, szabadidős programként pedig a Budai Várba látogattak el turisztikai szakos diákjaink vezetésével.

Április 10-én nagy sikerrel rendeztük meg ismét pályaaorientációs- és nyílt napunkat, melyen jelenlegi és leendő tanulóink is ízelítőt kaptak azokból a lehetőségekből, melyek a szakmaszerzés után rájuk várnak a munkaerőpiacon. Felkért szakmai előadóink és volt diákjaink beszámolóit alapján széles tárházát tudtuk felsorakoz-

Divatbemutató a SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnáziumban

Kiállítás nyílt a holokauszt 80. évfordulója alkalmából a Zafféryban (Fotó: W.P.)

tatni egy-egy szakma érdekességeinek, esetleges nehézségeinek, leendő tanulóink pedig bepillantást nyerhettek iskolánk mindennapjaiba, hangulatába és a pezsgő diákéletbe.

Április 24-én pedig egy rendhagyó főpróbát, divatbemutatót láthattak vendégeink a divattervező és művészeti szakos diákjaink együttműködésének eredményeképpen. Ugyanis iskolánk delegációja május első hetében hivatalos meghívottként vesz részt az észtországi Tartuban megrendezésre kerülő Európa Kulturális Fővárosa 2024 rendezvénysorozatán, ahová az A:R:C – Adaptation : Rebirth : Change szemléletváltó, a fenntartható divatot a fókuszba terelő divatperformance produkciót festő, grafikus, dekorátor, fotó és animáció-szakos diákjaink válogatott tematikus kiállítása is elkíséri.

Révész Angéla

NYERGESÚJFALU

Zafféry Károly
Szalézi Középiskola

Holokauszt 80 megemlékezés – Emlékeztetés és tanulságos kiállítás nyílt a Zafféry Károly Szalézi Középiskolában, mely mélyebb betekintést nyújtott Anne Frank és korának történetébe. Az *Anne Frank – Történelem a mának* című vándorkiállítás kiállítás április 16-tól május 3-ig volt látogatható, ahol az osztályok tanulók által vezetett tárlatvezetés keretében ismerkedhettek meg Anne Frank életével és örökségével.

A kiállítást prof. em. Gera Judit nyitotta meg. Az ünnepség keretében megemlékeztek a holokauszt Nyergesújfaluról elhurcolt áldozatairól is, a kutatómunká-

ról filmvetítés keretében számoltak be. A megnyitót a Hamsa együttes koncertje zárta.

Az emléknep a Szalézi Intézmény Fenntartó és Nyergesújfalu Város Önkormányzata támogatásával valósult meg. A kiállítás nemcsak a diákok számára nyújtott különleges élményt, hanem a szülők és a város lakói számára is, akik délutáni időpontokban látogathatták meg a tárlatot.

Április elején háromnapos intenzív felkészítéssel vett részt 24 elkötelezett zafférysi diák, hogy tárlatvezetőként bemutathassák Anne Frank rövid életén és naplóján keresztül a holokauszt tragédiáját. A felkészítést az Anne Frank Ház munkatársai és önkéntesei végezték. A programot Pusztai Melinda tanárnő szervezte és vezette le.

„Kutatómunka a nyergesi zsidóság nyomában, erről filmvetítés, világzene és tüneményes diák-tárlatvezetés: a nemze-

tiszocializmus térnyerése, a frankfurti Frank család élete az üldöztetés alatt, majd halála egy fiatal lány naplója alapján. Anne-nak a vágyott színészi és írói pálya helyett éhezés, tífusz és halál jutott, Bergen-Belsenben” – írja a közösségi oldalon a kiállítás megnyitója kapcsán Mihelick Magdolna polgármester asszony.

zaffery-szalezi.hu

BALASSAGYARMAT

Oratóriumunk élete – Az idei év első oratóriumát februárban tartottuk meg, ami természetesen farsangot jelentett. Gyerekek és animátorok is bemutathatták jelmezeiket, amit a zsűrünk értékelt. Aztán március első hétvégéjén, animátoraink a Szalim Roadshow által szervezett csapatépítő programon vehettek részt, amiért nagyon hálásak vagyunk, mert közelebb hozta a csapatot egymáshoz. A nagybőjtben megtartottuk a mára már szokásunkká vált fiatalok keresztútját, melyre idén nagypéntek alkalmával a templomban került sor. A gyerekekkel közösen végig mentünk Jézus szenvedésének állomásain, miközben mindegyiknél imádkoztunk és elmélkedésként meghallgattuk egy-egy animátor gondolatait. A pénteki „orik” újítása, hogy egy adott téma köré szervezzük a programokat. Először retro stílusú ruhába invitáltuk a résztvevőket, legutóbb pedig a Scooby-Doo mese alapján eltűnt animátorokat kellett megtalálni nyomozós játéunk keretében. Mindeközben nagy erővel készülünk a nyári táborra is, aminek tematikája a strenna köré épül, alaptörténetét pedig a Zootropolis rajzfilm adja.

Márton Vivien

Farsang a balassagyarmati oratóriumban

Lelkigyakorlat RÉGEBB ÓTA FIATAL szalézi munkatársak és Don Bosco-tisztelők számára Péliföldszentkereszt, 2023. szeptember 13-15. (péntek-vasárnap)

A Szalézi Munkatársak Egyesülete idén is meghirdeti a megszokott lelkigyakorlatot, amelyre elsősorban az idősebb korosztályhoz tartozó szalézi munkatársakat és Don Bosco-tisztelőket várják.

A lelkigyakorlatot vezeti P. Csány Péter SDB

A lelkigyakorlat részvételi költsége szállással és teljes ellátással 32.000 Ft, szalézi munkatársi kedvezménnyel 30.000 Ft. Elhelyezés a rendházban és a Don Bosco-házban, 2-3 ágyas szobákban a földszinten, vagy az első emeleten. Egy-ágyas szobáink sajnos nincsenek, egyéni elhelyezést nem tudunk biztosítani.

Jelentkezés **augusztus 31-ig (illetve amíg a rendelkezésre álló helyek be nem telnek)** Lengyel Erzsébetnél a **le@szaleziak.hu** e-mail címen vagy a **+36-20/823-3335** telefonszámon.

Már jelentkezéskor szíveskedjenek jelezni, ha az étkezéssel (speciális diéta) vagy az elhelyezéssel (mozgáskorlátozottság) kapcsolatban külön kérésük van.

CSOPORTOS UTAZÁST szervezünk **vonattal** a Budapest-Nyugati pályaudvarról 15.51-kor Esztergomba induló személyvonattal Dorogig, majd innen kisbusszal Péliföldszentkeresztre. Találkozó a Nyugatiban a vonattól 15.30-kor. Aki a csoporttal szeretne jönni, feltétlenül már a jelentkezéskor szíveskedjen ezt **előre jelezni**, hogy meg tudjuk szervezni a szállítást Dorogról Péliföldszentkeresztre.

Más időpontban és helyről történő egyéni szállítást sajnos nem tudunk vállalni.

† Roboz Etelka FMA
szalézi nővér
1939-2024

Etelka nővér Edelényi István atya révén ismerkedett meg a szaléziakkal és érezte meg, hogy mások szolgálatára kell szentelnie magát. 1956-ban lett aspiráns és titokban készült az első fogadalomra, amit 1960-ban tett le szintén titokban. Közben befejezte a tanítóképzőt és Újpesten tanított, ahol oratóriumhoz hasonló foglalkozást tartott tanítványainak. 1964-ben turistaként kijutott Olaszországba, ahol megerősödött hivatásában. Közben Edelényi atya megbetegedett és Etelka nővérré bízták, hogy segítse munkájában. 1979-ben tett örökfogadalmat Rómában. 1990-ben Pesthidegkúton néhány nővérral megkezdtek a közös szerzetesi életet. 1997-ben az akkor megnyitott egri kollégiumba került, majd 2013-ban visszatért Pesthidegkútra és a nővérekkel együtt folytatta a szalézi küldetést a gyerekek, fiatalok és családok között. Tartalmas élet után 2024. március 22-én visszaköltözött a Mennyei Atyához.

† Kenesei Ilona FMA
szalézi nővér
1932-2024

Bodonhelyen született mélyen hívő keresztény családban. Miután elolvasta Don Bosco életrajzát, 1956-ban, életét kockáztatva átszökött a határon, hogy Ausztrián keresztül Olaszországba jusson – ami csak harmadszorra sikerült – és 1960-ban letette szerzetesi fogadalmát. 1966-ban elfogadta Jézustól a missziós meghívást és Szíriába került, ahol egy kórházban dolgozott, de gyenge egészsége miatt vissza kellett térnie. Itthon szintén ápolónőként dolgozott. A rendszerváltás után rövid ideig a mogyoródi közösség tagja volt, olaszt és hittant tanított. Egészségi állapota miatt néhány évet Vácott, majd Nyíregyházán töltött. 2013-ban került az egri közösségbe. Nagyon szeretett főzni, és híres lett a természetes, házi gyógyszerek készítéséről. 2023-ban egészségi állapota gyors romlásával kérte áthelyezését Verőcére az idősek otthonába, ahol 2024. március 31-én, húsvétvasárnap távozott a Mennyei Hazába.

† Stégner Tamás SC
szalézi munkatárs
1985-2024

Tamás 1985. november 13-án született Budapesten. Az ELTE Bölcsészettudományi Karán végzett angol nyelv és irodalom szakon. Miután 2016-ban találkozott a szaléziakkal, jelentkezett a szalézi rendbe. Egy évet jelöltként, majd egy évet prenovíciusként töltött, de nem folytatta a felkészülést a rendi életre. Tanárként helyezkedett el a Reménység Katolikus Általános Iskolában, ahol a tanári kar megbecsült tagja lett. Nem szakadt el a szaléziaktól sem, mivel Don Boscót legfőbb tanítómesterének tartotta. Úgy érezte, egy új családra lelt a Szalézi Családban és igyekezett részt venni a tartományi programokon, különösen szívesen volt jelen a ministránstáborokban. Két év felkészülés után az ú.n. „Netis” csoporttal 2021 decemberében tett munkatársi ígéretet Óbudán. Fiatalon, váratlanul hívta magához a Jóisten 2024. április 27-én

XXX. Szalézi Ministránstábor
Pélföldszentkereszt, 2024. július 8-13.

MI ISTEN ÁLMA RÓLAM?
DON BOSCO 10 GYÉMÁNTOS ÁLMA NYOMÁN

Jelentkezés 10 év feletti fiúknak: Május 5-től

10. BOSCO Feszt

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT
2024. július 15-19.

egy...
kettő...
ÁLOM!

Szalézi táborfesztivál
14-18 éveseknek

Szalim

FMA

12
3
6

JELENTKEZÉS
ÁPRILIS 21-TŐL

ITT AZ IDŐ

8. SZALÉZI ZENETÁBOR

2023. AUGUSZTUS 5-11.
PÉLIFÖLDSZENTKERESZT
12-30 év
40.000-60.000 Ft

KÖZÖSSÉG
CSALÁD
ZENE
LELKISÉG

1. SZALÉZI MINI ZENETÁBOR

DICSÉRLEK ÉN!

KÖZÖSSÉG
CSALÁD
ZENE
LELKISÉG

JELENTKEZÉS
ÁPRILIS 21-TŐL!

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT
2024.08.12-08.16.

KOROSZTÁLY:
10-12. ÉV

RÉSZVÉTEL:
30.000-50.000 FT

Bezzeg
a mi időnkben...

STÉEG
Szalézi TóFesztivál

2024. július 25-28.
Pélföldszentkereszt

Jelentkezés
és információk:
szalezinyar.szalim.hu

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4300 példányban, belső terjesztésre.
Készült a Szalézi Művek Kft. közreműködésével, felelős kiadó: P. Andrásfalvy János SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: sdb@sdb.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu
Tördelés és nyomdai előkészítés: Bohner Ferenc

A címlapon: *Fiatalok készülnek a nagybójtai keresztútra Pélföldszentkereszt*
A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.